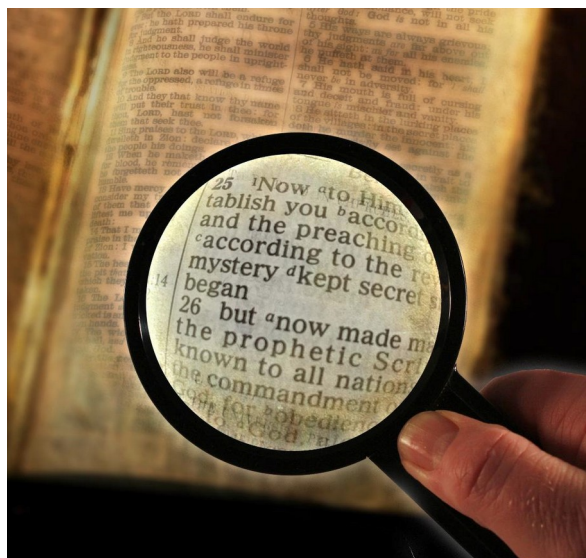

Тајната на Божјиот план

Зошто Бог создал нешто?

Зошто Бог те создал?

Од Боб Туел, д-р.

Авторски права © 2020/2021/2022 од назаренските книги. ISBN 978-1-64106-066-0. Верзија 1.6. Брошура изработена за: Продолжува црквата Божја и наследник, корпоративен единствен. 1036 W. Grand Avenue, Гровер Бич, Калифорнија, 93433 САД.

Библиските цитати главно се земени од Новата верзија на Кинг Џејмс (Томас Нелсон, Авторски права © 1997; се користи со дозвола) понекогаш скратено како NKJV, но обично се прикажува без никаква кратенка.

Овој документ првично е напишан на англиски јазик и е преведен од некој кој не е дел од Продолжува црквата Божја. Во случај на двосмисленост за некои преведени точки, ве молиме погледнете ја оригиналната англиска верзија која е поврзана на ssog.org

Содржини

1. Божјиот план е мистерија за повеќето
2. Зошто создавањето? Зошто луѓето? Зошто сатаната? Што е вистината? Кои се тајните на одморот и гревот?
3. Што учат светските религии?
4. Зошто Бог дозволува страдање?
5. Зошто Бог те создал?
6. Постои долгорочен план
7. Заклучни коментари

Повеќе информации

1. Божјиот план е мистерија за повеќето

Библијата учи:

¹ Во почетокот Бог ги создаде небото и земјата. (Битие 1:1, NKJV освен ако не е поинаку назначено)

Но зошто?

Која е смислата на животот?

Низ вековите луѓето се прашувале дали постои цел што се разработува на земјата.

И ако има, што е тоа?

Претпоставувајќи дека постои Бог, зошто Тој направил нешто?

Зошто Бог ги создал луѓето? Зошто Бог те создал?

Дали твојот живот има некаква цел?

Различни култури и различни религии имаат свои ставови. Но, дали тие се во согласност со Библијата?

Која е вистината?

Дел од вистината е дека Божјиот план е мистерија за повеќето. Забележете нешто што го учи Библијата за тоа:

²⁵ Сега на Оној Кој може да те утврди според моето евангелие и проповедта на Исус Христос, според откровението на тајната чувана во тајност од почетокот на светот ²⁶ **но сега се покажа и преку пророчките Писма им се објави на сите народи, според заповедта на вечниот Бог, за послушност на верата** — ²⁷ На Бога, единствениот мудар, нека му е слава преку Исус Христос засекогаш. Амин. (Римјаните 16:25-27)

Библијата кажува за мистеријата која се чувала во тајност од почетокот на светот, но дека е откриена во пророчките списи — „зборот на вистината” (2 Тимотеј 2:15; Џејмс 1:18).

Библијата упатува на многу мистерији, како што е тајната на царството Божјо (Означи 4:11), тајната на благодатта (Ефесјаните 3:1-5), тајната на верата (1 Тимотеј 3:9), мистеријата на брачната врска (Ефесјаните 5:28-33), мистеријата на беззаконието (2 Солунчани 2:7), тајната на воскресението (1 Коринтјани 15:51-54), тајната Христова (Ефесјаните 3:4) тајната на Отецот (Колосјаните 2:2), тајната Божја (Колосјаните 2:2; Откровение 10:7) па дури и Тајниот Вавилон Големиот (Откровение 17:5). Оваа книга е напишана, за оние кои се заинтересирани за вистината, „за да го имаат сето

богатство што го носи уверувањето во нивното разбирање за спознанието за тајната Божја“ (Колосјаните 2:2, NET).

Иако ова може да биде изненадување за многумина, тројцата писатели на синоптичките евангелија запишале дека Исус не зборувал во параболи за луѓето подобро да разберат. Тие запишаа дека Исус рекол дека зборувал во параболи за да ги задржи тајните на Божјето Царство непознати за многумина (Метју 13:11; Означи 4:11-12; Лука 8:10) во оваа возраст.

Апостол Павле напишал дека верните проповедници се „учители на Божјите тајни“ (1 Коринтјани 4:1; сп. 13:2) кои треба да ја „говорат вистината во љубов“ (Ефесјаните 4:15).

Дали сте заинтересирани да дознаете повеќе за многу тајни за кои раскажува Библијата?

Дали сакате да знаете зошто Бог направил нешто?

Дали би сакале да знаете зошто Бог ве создал?

Да, многумина имаат свои идеи.

Дали постои начин ВИЕ навистина да знаете?

Оние кои се спремни да веруваат во Библијата над човечките традиции можат да знаат.

Меѓутоа, бидејќи многу од најосновните аспекти на Божјиот план се мистерија за повеќето, ве молиме одвојте време да ја прочитате целата книга и како што сакате, да побарате некои од стиховите што се само цитирани (за разлика од целосно цитиран) за уште повеќе појаснување.

Тајните можат да бидат познати со разбирање на пророчките списи за оние што се послушни во вера.

Сепак, тие не им се познати на сите во овој век, само на оние што сега се нарекуваат:

¹¹ ... „Вам ви е дадено да ја знаете тајната на царството Божјо; но за оние кои се надвор, сè им доаѓа во параболи“ (Означи 4:11)

²⁵ Зашто, браќа, не сакам да ја игнорирате оваа тајна, за да не бидете мудри според вашето мислење, дека делумно слепило му се случи на Израел додека не дојде полнотата на незнабошците. (Римјаните 11:25)

⁷ Но, ние ја зборуваме Божјата мудрост во тајна, скриената мудрост што Бог ја одреди пред вековите за наша слава, (1 Коринтјани 2:7)

За поконкретно за „тајната на царството Божјо“ и „тајната на евангелието“ (Ефесјаните 6:19), можете да ја погледнете и нашата бесплатна брошура Евангелието за Божјото Царство достапна на sog.org на 100 различни јазици. Поврзана со „полноста на незнабошците“, погледнете ја бесплатната книга Универзална ПОНУДА за спасение, Апокатастаза: Може ли Бог да ги спаси

изгубените во идниот век? Стотици стихови го откриваат Божјиот план за спасение, исто така достапен онлајн на www.ccog.org.

Апостол Павле напишал:

⁸ Мене, кој сум помал од сите светци, ми беше дадена оваа благодат, да го проповедам меѓу незнабошците неистражливото Христово богатство, ⁹ и сите да видат што е заедништвото на тајната, која од почетокот на вековите е скриена во Бога, Кој создаде сè преку Исус Христос; ¹⁰ со намера сега многукратната Божја мудрост да им биде позната преку црквата на кнежевствата и силите на небесните места, ¹¹ според вечната цел што ја исполни во Христа Исуса, нашиот Господ, ¹² во кого имаме смелост и пристап со доверба преку вера во Него. (Ефесјаните 3:8-12)

²⁵ ... Станав свештеник според управителството од Бога што ми беше дадено за вас, за да го исполнам словото Божје. ²⁶ тајната која била скриена од векови и од генерации, а сега им била откриена на Неговите свети. ²⁷ Бог сакаше да им објави какво е богатството на славата на оваа тајна меѓу незнабошците: што е Христос во вас, надеж на славата. (Колосјаните 1:25-27)

Има многу „богатства“ кои се „неистражливи“ без Божјата реч. Ова се во суштина библски мистерији кои долго време се скриени.

Во 2 век, бискупот/пастор Поликарп од Смирна напишал за „пророчката тајна на Христовото доаѓање“ (Поликарп, Фрагменти од Виктор од Капуа. во бесплатната онлајн книга, достапна на www.ccog.org, со наслов: Доказ дека Исус е Месијата).

Исто така, во 2 век, епископите/пастирите Игнатиј и Мелито напишале дека службата разбира за различни библски мистерији (на пр. Посланието на Игнатиј до Ефесјаните; Мелитовата проповед на Пасхата).

Исус и апостолите им објасниле некои од овие мистерији на оние кои станале рани христијани. Ние во Продолжува црквата Божја се трудиме да го направиме тоа сега за оние кои се подготвени да го погледнат.

Природата Божја

Разбирањето на малку за природата на Бог ќе ни помогне подобро да ги разбереме тајните на Неговиот план.

Библијата учи „Бог е љубов“ (1 Џон 4:16), „Бог е дух“ (Џон 4:24), „Јахве е добар“ (Наум 1:7, Светска англиска Библија), семоќен (Еремија 32:17,27), сезнаен (Исаија 46:9-10), и дека Тој е вечен (Исаија 57:15).

Апостол Павле напишал:

⁷ Во Него имаме откуп преку Неговата крв, простување на гревовите, според богатството на Неговата благодат ⁸ што Тој го изобилува со нас со сета мудрост и разумност, ⁹ откако ни ја

објави тајната на Неговата волја, според Неговото добро задоволство што го нареди во Себе,¹⁰ за во времето на полнотата на времињата да собере во едно сè во Христа, и на небото и на земјата - во Него. (Ефесјаните 1:7-10)

Забележете дека Божјата волја е мистерија за повеќето (оние кои не се сега повикани), во суштина до распишувањето на полнотата на времињата - што за повеќето ќе дојде по пророкуваното воскресение.

Сепак, Бог одамна ги изложил аспектите на Својот план:

¹¹ Господовиот совет останува засекогаш, плановите на Неговото срце за сите генерации. (Псалм 33:11)

¹⁸ знаејќи дека не сте биле откупени со распадливи работи, како сребро или злато, од вашето бесцелно однесување, добиено од преданието од вашите татковци,¹⁹ но со скапоцената Христова крв, како јагне без дамка и без дамка.²⁰ Тој навистина беше предодреден пред основањето на светот, но се покажа во овие последни времиња за вас. (1 Петар 1:18-20)

⁸ Сите што живеат на земјата ќе му се поклонуват {сверот}, чии имиња не се запишани во Книгата на животот на закланото Јагне од основањето на светот. (Откровение 13:8)

Фактот дека Библијата вели дека Јагнето, што значи Исус (сп. Џон 1:29, 36), бил наменет да биде убиен уште од самиот почеток, покажува дека Бог знаел дека луѓето ќе згрешат и дека одамна имал план.

Пророкот Исаија бил инспириран да го забележи ова за сигурноста на Божјиот план:

⁸ „Запомнете го ова и покажете се мажи; Потсетете се, о вие престапници. ⁹ Сети се на поранешните работи, зашто јас сум Бог, и нема друг; Јас сум Бог, и нема никој како Мене, ¹⁰ Објавувајќи го крајот од почетокот, и од старите времиња, она што сè уште не е направено, велејќи: „Мојот совет ќе остане, и ќе го исполнам сето мое задоволство“. ¹¹ Повикувајќи птица грабливка од исток, Човекот што ги исполнува Моите совети, од далечна земја. Навистина, јас го кажав тоа; И јас ќе го донесам да помине. јас го имам цел; И јас ќе го направам тоа. (Исаија 46:8-11)

¹¹ Господовиот совет останува засекогаш, плановите на Неговото срце за сите генерации. (Псалм 33:11)

Божјите планови ќе се остварат.

Размислете и за следново:

¹⁶ Зашто Бог толку го возљуби светот што Го даде Својот Единороден Син, та секој што верува во Него да не загина, туку да има вечен живот. ¹⁷ **Зашто Бог не го испрати Својот Син во светот за да го осуди светот, туку светот преку Него да се спаси** (Џон 3:16-17).

Сега кога гледаме некои од Божјите атрибути, како што се Тој е добар, тој е планер и е љубов: ова треба да ни помогне подобро да го разбереме Него и Неговите основни мотиви за тоа зошто Тој направил нешто.

Вие сте важни. Ти значиш! Бог те сака лично. И има план за вас лично.

2. Зошто создавањето? Зошто луѓето? Зошто сатаната? Што е вистината? Кои се тајните на одморот и гревот?

Едно од најголемите прашања што филозофите го имале низ вековите е: „Зошто сме овде? Друга е: "Зошто има нешто?"

Основните одговори на овие прашања може да се најдат во Божјата реч, Библијата.

Иако постојат различни идеи за потеклото на универзумот, постои консензус меѓу многу научници, како и религиозните луѓе, дека сите човечки суштества имале иста мајка (иако има спорови за тоа колку далеку е тоа).

Книгата на Битие

Добиваме некои идеи за тоа зошто Бог создал нешто во првата книга од Библијата, попозната како Битие.

Постојано, Книгата Битие покажува дека Бог видел дека она што го направил е добро (Битие 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). И, подоцнежната Книга Исаија нè информира дека Бог ја создал земјата за да биде населена (Исаија 45:18).

Битие го учи ова во врска со Бог што ги создава луѓето:

²⁶ Тогаш Бог рече: „Да направиме човек според Нашиот лик, според Нашето подобие; нека владеат над морските риби, над птиците небесни и над добитокот, над целата земја и над секое лазачко нешто што лази по земјата.”

²⁷ Така Бог го создаде човекот според Својот лик; според образот Божји Тој го создаде; машко и женско Тој ги создаде. ²⁸ Тогаш Бог ги благослови и Бог им рече: „Плодете се и множете се; наполни ја земјата и покори ја; имајте власт над морските риби, над птиците небесни и над секое живо суштество што се движи по земјата“.

²⁹ А Бог рече: „Ете, ви ја дадов секоја трева што дава семе што е на лицето на целата земја и секое дрво чиј плод дава семе; тоа ќе ви биде за храна. ³⁰ Исто така, на секој свер на земјата, на секоја небесна птица и на сè што лази на земјата, во кое има живот, му ја дадов секоја зелена билка за храна“; и така беше. (Битие 1:26-30)

Бог ги создал луѓето по Божјиот вид, а не по животинскиот вид. Бог во суштина се репродуцира Себеси (Малахија 2:15). Гледаме дека луѓето се создадени во донекаде физичка слика на Бог за да владеат над работите на земјата (сп. Евреите 2:5-8), и други свети списи покажуваат дека обожението е дел од планот (сп. 1 Џон 3:2).

Дали луѓето и создавањето беа лоши?

Не. Следниот стих во Битие ни кажува:

³¹ Тогаш Бог виде сè што направи, и навистина беше многу добро. Така, вечерта и утрото беа шести ден. (Битие 1:31)

Значи, целото повторно создавање (Битие 1:3-2:3) беше многу добро и, како што изгледа, такви ќе бидат Божјите упатства за луѓето да ја потчинат земјата (Битие 1:28).

По шестиот ден, Бог се одмори:

¹ Така завршија небото и земјата и сета нивна војска. ² И на седмиот ден Бог го заврши Своето дело што го направи, а на седмиот ден се одмори од сето Своје дело што го направи. ³ Тогаш Бог го благослови седмиот ден и го освети, бидејќи во него се одмори од сето Своје дело што Бог го создаде и создаде. (Битие 2:1-3)

Бог, во суштина, направил физичко создание за шест дена, а подуховно на седми.

Бог го благослови седмиот ден, исто така, покажува дека го сметал за „добар“ (во Егзодус 20:8, Тој вели: „Чувајте го свето“).

Бог има план.

Што е Човекот?

Забележете го и следново од Битие:

¹⁵ Тогаш Господ Бог го зеде човекот и го стави во рајската градина да ја пази и чува. (Битие 2:15)

Причината да се негува и чува градината била да се работи за да се подобри.

Стариот завет учи:

⁴ Што е човекот за да внимаваш на него, А синот човечки што го посетуваш?

⁵ Зашто си го направил малку понизок од ангелите и си го овенчал со слава и чест.

⁶ Ти го направи да владее над делата на твоите раце; Му ставивте сè под неговите нозе,

⁷ Сите овци и волови - дури и полските сверови,

⁸ Птиците небесни, И рибите на морето што минуваат низ патеките на морињата. (Псалм 8:4-8)

На луѓето им беше дадена власт над земјата (дел од делата на Божјите раце). Новиот завет уште повеќе го засилува ова:

⁵ Зашто на ангелите не им го потчини идниот свет, за кој зборуваме. ⁶ Но, еден на едно место сведочеше, велејќи: „Што е човекот, па се сеќаваш на него? или син човечки, да го посетиш?“

⁷ Ти го направи малку понизок од ангелите; ти го круниса со слава и чест и го постави над делата на твоите раце. ⁸ Сè му се потчини под неговите нозе. Зашто, со тоа што ги потчини сите него, не остави ништо што не му е потчинето. Но, сега гледаме дека сè уште не е ставено под него.

⁹ Но, ние го гледаме Исуса, кој беше направен малку понизок од ангелите поради страдањето на смртта, крунисан со слава и чест; дека тој по милоста Божја да вкуси смрт за секој човек.

¹⁰ Зашто, Оној, за кого е сè, и преку кого е сè, му беше доследното во славата на многу синови, да го направи началникот на нивното спасение совршен преку страдањата.

¹¹ Зашто и оној што осветува и оние што се осветуваат се сите од едно; затоа не се срами да ги нарече браќа,

¹² Велејќи: „Ќе им го објавам твоето име на браќата мои, среде црквата ќе ти пеам пофалба.

¹³ И пак, ќе ја полагам мојата доверба во него. И повторно: Еве јас и децата што ми ги даде Бог.

¹⁴ Затоа што децата се соучесници од крв и месо, и тој самиот учествуваше во истото; за преку смртта да го уништи оној кој ја има моќта на смртта, односно ѓаволот;

¹⁵ И избави ги оние кои преку страв од смртта цел живот беа под ропство.

¹⁶ Зашто, навистина, тој не ја зеде на себе ангелската природа; но тој го зеде врз себе семето Авраамово.

¹⁷ Затоа, во сè требаше да биде сличен на своите браќа, за да може да биде милостив и верен првосвештеник во работите што се однесуваат на Бога, за да се помири за гревовите на луѓето. (Евреите 2:5-17, KJV)

Значи, владеењето со универзумот е дел од планот.

Сепак, една од причините што сè уште не е под човечка контрола е следново:

²³ зашто сите згрешија и не ја достигнаа славата Божја, (Римјаните 3:23)

Но, откупувањето од гревот е дел од планот (сп. Римјаните 3:24-26), па подоцна ќе можеме да владееме.

Мистеријата на луѓето во споредба со животните

Дали луѓето се само животни, кои се разликуваат само како повисоко еволуирани од другите примати?

бр.

Научниците се бореле со ова.

Но, оние што сакаат да ја прифатат Божјата реч можеле да разберат.

Луѓето го имаат духот на човекот во себе, додека животните, вклучително и другите примати, го немаат истиот дух. Реалноста дека постои дух кај луѓето се учи и во Стариот и во Новиот Завет:

⁸ Но, во човекот има дух, и здивот на Семоќниот му дава разум. (Работа 32:8)

¹¹ Зашто кој човек ги знае работите на човекот освен духот на човекот што е во него?... (1 Коринтјани 2:11)

Секуларистите не сакаат да признаат дека во човекот постои дух што Бог го дал.

Но, постои.

И тој дух на човекот се разликува од типот на духовни животни (сп. Проповедник 3:21).

Во 1978 година, старата Светска Божја црква објави брошура од Херберт В. Армстронг со наслов Што науката не може да открие за човечкиот ум. Еве неколку извадоци од него:

ЗОШТО најголемите умови не можат да ги решат светските проблеми? Научниците рекоа: „Со оглед на доволно знаење, ќе ги решиме сите човечки проблеми и ќе ги излечиме сите наши зла“. Од 1960 година, светскиот фонд на знаење е двојно зголемен. Но, злата на човештвото исто така се удвоија. ...

Но, најголемите човечки умови никогаш не го сфатиле тоа божествено откриено ЗНАЕЊЕ. Како Бог нашиот Творец да ни ја испратил својата порака во нераскинлив таен код.

И најголемите човечки умови никогаш не го пробиле тој таен код. Модерната наука не може да го разбере. Психолозите самите не разбираат што е составен човечкиот ум. ...

Практично нема разлика во формата и конструкцијата помеѓу животинскиот и човечкиот мозок. Мозокот на слононите, китовите и делфините е поголем од човечкиот мозок, а мозокот на шимпанзата е малку помал.

Квалитативно, човечкиот мозок може да биде многу малку супериорен, но не доволно за далечински да ја земе предвид разликата во излезот.

Тогаш, што може да ја објасни огромната разлика? Науката не може соодветно да одговори. Некои научници, во областа на истражувањето на мозокот, заклучуваат дека, по потреба, мора да постои некоја нефизичка компонента во човечкиот мозок што не постои во мозокот на животните. Но, повеќето научници нема да ја признаат можноста за постоење на нефизичкото.

Какво друго објаснување има? Всушност, надвор од многу малиот степен на физичка супериорност на човечкиот мозок, науката НЕМА објаснување, поради неподготвеноста да ја признае дури и можноста за духовно.

Кога човекот одбива да го признае дури и самото постоење на сопствениот Творец, тој исклучува од својот ум огромни океани на основно вистинско знаење, факти и РАЗБИРАЊЕ. Кога тој ја заменува БАСКАТА за вистината, тој е, од сите луѓе, НАЈНЕЗНАЧЕН, иако се изјаснува дека е мудар. ...

MAN was made out of the dust of the ground. He receives his temporary human life from air, breathed in and out of his nostrils. His life is in the blood (Битие 9:4, 6). But the lifeblood is oxidized by breathing air, even as gasoline in the carburetor of an automobile. Therefore breath is the "breath of life" even as the life is in the blood.

Забележете внимателно дека ЧОВЕКОТ, направен целосно од материја, стана жива душа штом ЗДИВОТ му го даде својот привремен физички живот. ... ДУШАТА е составена од физичка МАТЕРИЈА, а не од Дух.

Објаснив дека човечкиот мозок е речиси идентичен со мозокот на животните. Но, човекот е создаден во форма и облик Божји, да има посебен однос со Бога - да има потенцијал да се роди во СЕМЕЈСТВОТО Божјо. А Бог е ДУХ (Цон 4:24). Да се овозможи да се премости јазот - или да се направи транзиција на ЧОВЕЧЕТО, целосно составено од МАТЕРИЈА, во ДУХОВНИ суштества во Божјото Царство, потоа да се состави целосно од Дух, а во исто време да му се даде на ЧОВЕКОТ УМ како Божјиот - Бог ставил дух во секој човек.

Во Работа 32:8 читаме: „Во човекот има дух: и вдохновението на Семоќниот им дава разум“.

Ова е голема ВИСТИНА, која ја разбираат но многу малкумина.

Овој дух го нарекувам ЧОВЕЧКИ дух, зашто тој е ВО секој човек, иако е ДУХОВСКА СУШТИНА, а не материја. Тоа НЕ е духовна личност или суштество. Не е ЧОВЕКОТ, туку духовна суштина ВО ЧОВЕКОТ. Тоа НЕ е душа - физичкиот човек е душа. Човечкиот дух ја пренесува моќта на ИНТЕЛЕКТ на човечкиот мозок.

Човечкиот дух не го снабдува човечкиот ЖИВОТ - човечкиот ЖИВОТ е во физичката КРВ, оксидирана од Здивот на животот.

Тоа е таа нефизичка компонента во човечкиот мозок која не постои во мозокот на животните. Тоа е состојката што го овозможува преминот од човек во божествен, без да ја менува материјата во дух, во времето на воскресението. Тоа ќе го објаснам малку подоцна.

Дозволете ми да разјаснам неколку суштински точки за овој дух кај човекот. Тоа е духовна суштина, како што во материјата воздухот е суштина, така и водата. Овој човечки дух не може да види. Физичкиот МОЗОК гледа, преку очите. Човечкиот дух ВО човекот не може да слушне. Мозокот слуша преку ушите. Овој човечки дух не може да размислува.

Мозокот мисли - иако духот ја дава моќта да размислува, додека мозоците на бруталните животни без таков дух не можат, освен на најелементарен начин. ...

Како што ниедно немо животно не може да ги знае работите на човечкото знаење, така и човекот не може само преку мозокот, освен преку човечкиот дух - човечкиот дух - што е во човекот. Исто така, на ист начин, дури и човек не може да ги знае - да ги разбере - Божјите работи, освен ако или додека не прими друг дух - Светиот Божји Дух.

Поинаку кажано, сите луѓе од раѓање имаат дух наречен „дух човечки“, кој е ВО НИВ. Забележете внимателно дека овој дух НЕ е човекот. Тоа е нешто ВО ЧОВЕКОТ. Еден човек може да проголта мал мермер. Тогаш тоа е нешто во човекот, но не е човекот или кој било дел од него како маж. Човекот беше направен од прашината на земјата - смртен. Овој човечки дух не е душата. Тоа е нешто ВО душата што и самата е физичкиот ЧОВЕК.

Забележете, понатаму, стих 14: „Но, природниот човек не ги прима работите од Божјиот Дух, зашто тие се за него глупост; ниту тој може да ги познае, бидејќи тие се духовно распознаени“.

Така, од раѓање, Бог ни дава еден дух, кој поради недостаток на подобар термин го нарекувам човечки дух. Тоа ни дава моќ на УМ која не е во животинскиот мозок. Сепак, таа моќ на УМОТ е ограничена на знаење за физичкиот универзум. ЗОШТО? Бидејќи знаењето влегува во човечкиот ум САМО преку петте физички сетила.

Но, забележи дека Бог не го завршил создавањето на ЧОВЕКОТ при создавањето на Адам и Ева. Физичкото создавање беше завршено. Тие го имале овој „човечки“ дух при нивното создавање. ...

КАКО Бог планира да го „премости јазот“ од физичка кон духовна композиција - да се репродуцира себеси од ФИЗИЧКИ ЛУЃЕ КОИ ДОАЃААТ ОД ФИЗИЧКАТА ПОЧЕТА?

Прво, Бог во физичкиот ЧОВЕК ставил „човечки“ дух. Меѓутоа, НЕ е човечкиот дух тој што ги донесува одлуките, доаѓа до покајание или го гради карактерот. Како што нагласив, овој дух не дава живот, не гледа, слуша, чувствува или размислува. Тоа го овластува ФИЗИЧКИОТ ЧОВЕК, преку неговиот МОЗОК, да ги прави овие работи. Но, овој дух ја бележи секоја мисла - секое парче знаење добиено преку петте сетила и го запишува кој било карактер - добар или лош - што е развиен во човечкиот живот.

Човечкиот ЧОВЕК е направен буквално од ГЛИНА. Бог е како мајсторот грнчар кој формира и обликува сад од глина. Но, ако глината е премногу тврда, нема да се наведне во формата и формата што ја сака. Ако е премногу мек и влажен, му недостига цврстина за да „ОСТАНЕ СТАВЕН“ онаму каде што грнчарот го свиткува.

Забележете во Исаија 64:8: „Но сега, о [ВЕЧЕН], ти си нашиот татко; ние сме глината, а ти нашиот грнчар; и сите ние сме дело на твоја рака.“

Сепак, Бог на секој од нас му дал СВОЈ УМ. Ако некој ОДБИВА да го признае Бога или Божјите патишта - одбие да се покае за погрешното и да се сврти кон десно, Бог не може

да го земе и да создаде побожен карактер во него. Но, човечката ГЛИНА мора да биде податлива, мора доброволно да попушта. Ако човекот се вкочане и се спротивстави, тој е како глина која е премногу сува и крута. Грнчарот не може ништо со тоа. Тоа нема да даде и се наведнува. Исто така, ако толку му недостасува волја, цел и решителност што нема да „остани“ кога Бог делумно го обликува во она што Бог сака да биде - премногу жесток, слаб, без корен на карактер, тој ќе никогаш не издржи до крај. Ќе изгуби. ...

Тоа мора да е БОЖЈА праведност, зашто сите НАШИ се како гнасни партали за Него. Тој постојано го всадува Своето знаење, Неговата праведност, Својот карактер во нас - АКО ревносно го бараме и сакаме. НО НИЕ ИМАМЕ НАШ МНОГУ ВАЖЕН ДЕЛ ВО ТОА. ...

Како што го примаме КАРАКТЕРОТ БОЖЈИ преку Светиот Дух Божји, се повеќе и повеќе Бог се РЕПРОИЗВИРА СЕБЕ ВО нас.

Конечно, во воскресението ќе бидеме како Бог - во положба во која не можеме да грешиме, затоа што ние самите сме го поставиле така и сме се одвратиле ОД гревот и сме се бореле и се бореле ПРОТИВ гревот и го победиле гревот. God's PURPOSE WILL be accomplished!

Да, Божјата намера ќе се исполни.

Зошто Бог создал мажи и жени?

Во врска со создавањето на луѓето, зошто Бог ги направил машко и женско?

Па, очигледна причина би била поврзана со репродукцијата како што Бог им рекол на првиот маж и жена:

²⁸ Бидете плодни и множете се; наполни ја земјата... (Битие 1:28).

Библијата дава прилично специфична поврзана причина:

¹⁴ ... Помеѓу тебе и жената на твојата младост ... таа е твој придружник и твојата сопруга по завет. ¹⁵ Но, зарем Тој не ги направи едно, Имајќи остаток од Духот? И зошто еден? Тој бара побожно потомство... (Малахија 2:14bd-15)

Бог ги создал мажјаците и женките за да можат да бидат едно и на крајот да раѓаат побожни потомци (за обожение).

Исус поучувал:

⁴ А Тој одговори и им рече: „Не сте прочитале ли дека Оној, Кој ги создаде на почетокот, ги направи машко и женско? ⁵ и рече: „Затоа мажот ќе ги остави татка си и мајка си и ќе се придружи на својата жена, и двајцата ќе станат едно тело“? ⁶ Значи, тие веќе не се две, туку едно тело. Затоа, она што Бог го соединил, човекот нека не го разделува“. (Метју 19:4-6)

Апостол Павле во врска со тоа напишал: „Ова е голема тајна, но јас зборувам за Христа и за црквата“. (Ефесјаните 5:32).

Дополнително, тоа што двајцата правилно стануваат едно, исто така ни помага подобро да го разбереме односот помеѓу Таткото и Синот (Џон 17:20-23).

Брачната врска помага да се прикаже односот помеѓу Таткото и Синот (обајцата кои Библијата ги идентификува како Бог, на пр. Колосјаните 2:2, што е мистерија за повеќето) како и што ќе се случи со преобратените луѓе по воскресението (што Библијата, исто така, нарекува мистерија, на пр. 1 Коринтјани 15:51-54).

Апостол Павле разговарал за љубовта и дал некои други духовни лекции поврзани со брачната состојба:

⁴ ... опоменете ги младите жени да ги сакаат своите сопрузи, да ги сакаат своите деца (Титус 2:4).

²² Жени, покорувајте им се на своите мажи, како на Господа. ²³ Зашто мажот е глава на жената, како што и Христос е глава на црквата; и Тој е Спасител на телото. ²⁴ Затоа, како што црквата е подложна на Христа, така и жените во се нека им бидат на своите мажи.

²⁵ Мажи, сакајте ги своите жени, како што и Христос ја засака црквата и се предаде Себеси за неа, ²⁶ за да ја освети и исчисти со миење на вода со зборот, ²⁷ за да може да ѝ приреди славна црква, без дамка или брчка или нешто слично, но таа да биде света и без маана. (Ефесјаните 5:22-27)

Друга причина да се направат мажи и жени беше да се овозможи, иако со физички разлики во овој живот, паровите да се прославуваат заедно со Исус (Римјаните 8:16-17). Заедничката работа (Битие 1:28; Проповедник 4:9-12) па дури и заедничкото страдање во овој живот беше исто така дел од планот (Римјаните 8:16-17) за машко-женски парови.

Ајде да видиме и неколку лекции од историјата:

³⁰ Со вера, сидовите на Ерихон паднаа откако беа опколени седум дена. ³¹ Со вера блудницата Раав не загина со оние што не веруваа, кога ги прими со мир извидниците. ³² И што повеќе да кажам? Зашто времето не би можело да кажам за Гедеон и за Варак, за Самсон и за Јефтај, за Давид и Самуил и за пророците: ³³ кои преку вера покоруваа царства, работеа праведност, добиваа ветувања, ги запреа лавовите усти, ³⁴ го угаснаа насилството на оган, избега од острицата на мечот, од слабост станаа силни, станаа храбри во битката, се свртеа кон бегство на војските на вонземјаните. ³⁵ Жените ги добија своите мртви повторно воскреснати. Други биле мачени, не прифаќајќи избавување, за да добијат подобро воскресение. ³⁶ На други, пак, им се судеше на исмејување и камшикување, да, и на синџири и затворање. ³⁷ Тие беа каменувани, беа исекани на два дела, беа искушени, беа убиени со меч. Тие талкаа во кожи од овци и кози, сиромашни, измачени, мачени - ³⁸ за кои светот не беше достоин. Тие талкаа по пустини и планини, во дувла и пештери на земјата. ³⁹ А сите овие, откако добија добро сведоштво преку вера, не го примија

ветувањето, ⁴⁰ бидејќи Бог ни обезбеди нешто подобро, за да не бидат совршени без нас. (Евреите 11:30-40)

И мажите и жените имаа вера и беа наследници на ветувањата - подеднакво. И мажите и жените треба да бидат совршени. И ова ќе биде подобро за нас.

За која цел?

Да се даде љубов на единствен начин низ цела вечност.

Како што им напиша апостол Павле на христијаните (а не само на брачните парови):

¹² И Господ нека ве зголеми и избилува во љубов еден кон друг и кон сите... (1 Солунчани 3:12)

Без разлика дали се мажи или жени, луѓето се наменети да даваат љубов. Зголемената љубов кон сите ќе ја направи вечноста подобра.

Што се случи со луѓето?

Кога Бог првпат ги создал луѓето, ги благословил (Битие 1:28). Тој исто така рече дека сè што направил (вклучувајќи ги и луѓето) било „многу добро“ (Битие 1:31).

Понатаму, забележете дека Библијата конкретно учи:

²⁹ ...Дека Бог го создаде човекот исправен, но тие бараа многу планови. (Проповедник 7:29)

Во рајската градина, Бог им дал на првите вистински луѓе - Адам и Ева (Битие 3:20) - сè што навистина им било потребно.

Имаа чиста и пријатна средина, храна и што да прават (Битие 2:8-24). Тие во основа живеаја според вистината.

Но, постои и невиден духовен свет кој е мистерија за повеќето. Постои невидено царство кое вклучува ангели. Библијата покажува дека пред да се создадат човечки суштества, третина од ангелите се побуниле и го следеле противникот сега познат како Сатана (Откровение 12:4).

Со текот на времето, сатаната (сп. Откровение 12:9) се појави како змија. Потоа и рекол на Ева дека Бог ги задржува (Битие 3:1,4-5).

Змијата ја измами Ева со неговата лукавост (2. Коринтјаните 11:3). Сатаната и рекол на Ева да не верува во Божјата реч (Битие 3:2-4). Тој се повика на личните похоти и суета на Ева и таа избра да не го послуша Бог и наместо тоа да го слуша сатаната (Битие 3:6а). Нејзиниот сопруг Адам беше таму со Ева и одлучи дека треба да греша и да биде со неа (Битие 3:6б).

Шпекулативен инсерт: Човечка долговечност

По првите пет поглавја од Книгата на Битие, каде што гледаме некои луѓе кои живеат над 900 години.

Па, зошто раните луѓе како Адам и Ное живееле толку долго?

Еврејскиот историчар Јосиф Флајс тврдеше дека делумно тоа е затоа што Бог им ја „погодил“ храната, како и да им даде време да ги развијат раните технологии (Книга за антиквитети 1, 3:9).

Навидум, сепак, причината поради која Бог им дозволувал на луѓето да живеат подолг живот порано била за да можат подобро да ги видат последиците од гревот и да живеат одвоени од Божјите патишта. Тогаш, ефектите од загадувањето, на пример, нема да бидат толку брзо очигледни како што се во 21 век. Понатаму, подолгиот животен век би им помогнал подобро да ги согледаат општествените и другите проблеми во кои луѓето се навлегувале.

Тие ќе видат дека луѓето НЕ го прават светот подобар. Затоа, откако ќе воскреснат (Открытие 20:11-12), подобро би ги сфатиле грешките во неодењето по Божјиот пат.

Подоцнежните генерации би го виделе Големиот потоп (тоа е во историските записи на многу општества), како и повеќе од негативните ефекти на човештвото следејќи ги упатствата на Сатана, наспроти вистинскиот живот по Божјиот пат.

Бог одлучил дека е подобро за подоцнежните генерации да живеат пократок живот, генерално кажано, и да страдаат пократки периоди. Божјиот план е да го минимизира страдањето (сп. Оплакувања 3:33).

Тајната на сатаната и неговите демони

Но, не беше само Ева таа што беше измамена. Новиот завет вели дека „таа змија од старо време“ е „наречена ѓавол и сатана, кој го мами целиот свет“ (Открытие 12:9).

Исус научи дека сатаната е лажго и татко (основач) на лагите (Џон 8:44).

Првично, Сатаната бил познат како Луцифер (Исаија 14:12), што значи „носител на светлината“. Тој бил „херувим“ (Езекиел 28:14). Херувим е крилесто ангелско суштество чии улоги вклучуваа да се биде на Божјото милосрдие (Егзодус 25:18-20; Езекиел 28:14,16).

Луцифер е создаден како во основа совршено (сп. Езекиел 28:15) и привлечно суштество (сп. Езекиел 28:17). Но, тоа совршенство не траеше (Езекиел 28:15).

Бог ги создал Луцифер и ангелите, но, во извесна смисла, нивното создавање не било целосно додека во нив не се формирал карактерот. Сега Бог не може веднаш да го стави карактерот во едно - ако го направи тоа, во основа, Тој би создал некаков тип на „компјутерски контролиран“ робот. Ова важи и за духовните суштества, како и за луѓето.

Ако Бог го создаде праведниот карактер веднаш со фиат, немаше да има никаков лик, бидејќи карактерот е таа способност на посебен ентитет, на поединецот, да дојде до сопственото спознание за вистината и да го направи своето. одлука и волја да се следи правилното наместо погрешното. И создадениот поединец мора да ја донесе таа одлука. Со други зборови, поединецот, човек или ангел, има удел во сопственото/неговото создавање.

Ова е мистерија за повеќето бидејќи малку луѓе го имаат целосно разбрано ова.

Ве молиме разберете дека Библијата покажува дека, многу пред инцидентот во Едемската градина, сатаната бил „совршен во своите патишта“ (Езекиел 28:11-15а), но потоа тој подлегнал на гордоста и беззаконието и бил фрлен на земја (Езекиел 28:15б-17; Исаија 14:12-14). Тој стана Божји противник (сатаната значи противник), наместо правилно да изгради праведен карактер.

Неговиот бунт беше една од причините што по првичното создавање на Битие 1:1, настана хаос и земјата стана „пуста“ (ISV, GNB) во Битие 1:2. Така Бог потоа отиде да го „обнови лицето на земјата“ (Псалм 104:30), што вклучуваше правење работи што ги правеше за време на „повторното создавање“ (Битие 1:3-31; 2:1-3).

Зошто нешто од тоа е од било каква важност?

Па, обновувањето („повторното создавање“), покажува дека Бог може да го поправи она што ѓаволот може да го уништи. Светото писмо покажува дека Бог има план да го направи тоа во иднина (на пр. Акт 3:19-21; Исаија 35:1-2).

Сепак, размислете дека Библијата учи дека Луцифер бил „печат на совршенството, полн со мудрост и совршен по убавина“ (Езекиел 28:12).

Како ангелско суштество, на Луцифер не му треба физичка издршка.

Луцифер имаше се.

Сепак, тој згреши (како и некои други ангели во 2 Петар 2:4) и повлече третина од ангелите со себе на земјата (Откритие 12:4) (ангелите подоцна треба да бидат судени од Божјиот народ според 1 Коринтјаните 6: 3).

Луцифер и неговиот бунт покажаа дека дури и суштествата што „имаа се“ можат да се побунат за да се обидат да ги влошат работите. А подоцна, тој ги убедил првите луѓе кои „имале се“ да се побунат и против Бог (Битие 3:1-6).

Оттука, ова помага да се покаже дека ако Бог им даде на луѓето сè што им е потребно, за да нема сиромаштија, дека без побожен карактер, луѓето сè уште ќе си прават проблеми и себеси и на другите.

Зошто Бог дозволува сатаната да измами?

Дали бунтот на Сатана го попречил Божјиот план?

бр.

Но, зарем Библијата не покажува дека сатаната, „кнезот на моќта на воздухот“ (Ефесјаните 2:2), ја емитува својата себична и непослушна порака? Дали Ѓаволот не ги „заслепил“ умовите на поголемиот дел од човештвото како „бог на овој век“ (2. Коринтскиот 4:4)?

Да и да.

Зарем Библијата не учи дека Сатана Ѓаволот „го мами целиот свет“ (Откритие 12:9)?

Да.

Па, тогаш, зошто Бог дозволил Сатана и неговите демони да дојдат да ги измамат луѓето и да предизвикаат други проблеми на земјата?

Има неколку причини.

Апостол Павле го нарече нашето време „ова сегашно зло доба“ (Галатјаните 1:4), што подразбира подобра ера што доаѓа.

Но, зошто му е дозволено на Сатана да има каква било од неговата моќ во нашата ера, бидејќи претходно го отфрлил Бог?

Влијанието на Сатаната ни помага да научиме лекции и често да градиме карактер, побрзо отколку да не е присутен. Побрзо, за да можеме да го надминеме и изградиме праведен карактер преку отпор, како и брзо да ги видиме плодовите од одењето по погрешен пат. Секој пат кога ќе се спротивставите на гревот, духовно станувате посилни.

Иако понекогаш е тешко, ова забрзување резултира со помалку целокупно страдање.

Ајде да разгледаме неколку работи што помагаат да се илустрира ова.

Размислете за јаглеродот, како парче јаглен. Може да се распадне релативно лесно, но штом ќе биде под екстреман притисок може да се претвори во дијамант - кој е меѓу најтешките природни материји. Значи, слабиот станува силен преку притисок. Библијата учи дека христијаните, иако слаби во светот (1. Коринтјаните 1:26-29), треба да бидат чисти како рафинирано злато, сребро или скапоцени камења според 1. Коринтјаните 3:12.

Следно, замислете дека сакате да надминете некој тежок предмет што не можете да го кренете. Може да го погледнете тешкиот предмет, но тоа нема да го помести. Може да ги свиткате рацете околу дваесет минути дневно и тоа може да ги направи вашите раце малку посилни - но не премногу - или можеби ќе бидат потребни години и години за да се направи разлика.

Или би можеле да вежбате со големи тежини со кои би можеле да се справите. Да ги креваш би било потешко отколку едноставно да ги креваш рацете.

Меѓутоа, кревањето тегови не само што би ги направило вашите раце посилни отколку едноставно да ги свиткате, овој тип на вежбање исто така ќе го направи потребното време за да ги добиете вашите раце доволно силни за да го совладате предметот многу пократко.

Сега размислете дека:

Во 1962 година, Виктор и Милдред Герцел објавија откривачка студија на 413 „славни и исклучително надарени луѓе“ наречена Лулки на Високопреосвештенството. Тие поминаа години обидувајќи се да разберат што создава таква големина, каква заедничка нишка би можела да се провлече низ животот на сите овие извонредни луѓе.

Изненадувачки, најистакнатиот факт беше што буквално сите, 392, мораа да надминат многу тешки пречки за да станат тоа што се. (Света пот, Тим Хансел, 1987 година, издавач на Word Books, стр. 134)

Каква врска имаат овие примери со тоа зошто постои ѓавол?

Дозволувањето на ѓаволот да се обиде да го искушува човештвото во суштина го забрзува процесот да можеме да ги надминеме сопствените недостатоци и да развиеме праведен карактер со Божја помош (Филипјаните 4:13; Џејмс 4:7). Чиј краен резултат е дека луѓето ќе можат да се надминат побрзо и со најмало можно страдање (Прашања 3:33; 1 Петар 4:12-13; 3 Џон 2).

И ако Бог ве повикува во овој век, Тој нема да дозволи да бидете искушувани од сатаната или разни похоти над она што можете да го поднесете (1. Коринтјаните 10:13).

Спротивставувањето на сатаната и разните искушенија ве прави духовно посилни (Џејмс 1:12, 4:7) и ќе ви помогне да можете да им помагате на другите во иднина (сп. 1 Џон 4:21). Сатаната не сака да верувате во вистината на Божјото слово.

Тајната на вистината

Речникот на Кембриџ ја дефинира „вистината“ на следниов начин:

вистината вистинските факти за ситуација, настан или личност:

Вистината е нешто што е навистина точно. Сепак, филозофите, обичните луѓе и водачите долго време се прашуваат за вистината.

Значи, да забележиме како Речникот на Кембриџ ја дефинира „формалната“ вистина:

ФАкт или принцип за кој повеќето луѓе мислат дека е вистинит:

Но, горенаведеното сигурно не е секогаш точно. И многумина одамна го сфатија тоа. Сепак, многумина ја сметаат „формалната“ вистина за реалност и не прифаќаат апсолути како вистинската вистина. Но, верувањата, индивидуални или колективни, сами по себе често не се вистинити. Библијата предупредува против оние кои се советуваат со луѓето наместо, навистина, од Бога (Исаија 30:1; 65:126). Гревот е фАктор (сп. Исаија 59:2а).

Кога разговарал со Исус, римскиот префект Понтиј Пилат прашал за вистината:

³⁷ Затоа Пилат Му рече: „Тогаш ли си цар?”

Исус одговори: „Ти со право велиш дека јас сум цар. За таа цел се родив и поради тоа дојдов на светот, за да сведочам за вистината. Секој кој е од вистината го слуша Мојот глас.”

³⁸ Пилат Му рече: „Што е вистината? И штом го рече тоа, пак излезе кај Јудејците и им рече: „Во Него не наоѓам никаква вина“. (Џон 18:37-38)

Пилат очигледно слушнал многу аргументи за вистината и заклучил дека никој не може правилно да ја дефинира.

Иако Исус не одговори на последното прашање на Пилат, изгледа дека Пилат излегол не очекувајќи одговор. Но, Исус рекол дека оние што се од вистината ќе Го чујат.

Непосредно пред да се сретне со Пилат, Џон запишал дека Исус навистина рекол што е вистината:

¹⁷ Освети ги со Твојата вистина. Твојот збор е вистина. (Џон 17:17)

Библијата, исто така, учи дека Бог не може да лаже (Евреите 6:18, Тит 1:2).

Затоа, може да се заклучи дека што и да каже Бог е вистина.

Сега, ова ќе се смета за кружно расудување, особено за оние што ја прифаќаат Библијата како вистинита. Меѓутоа, штом ќе докажете дека постои Бог и дека Неговиот збор е вистинит (а ние имаме книги, како што е логичното постоење на Бог и доказ Исус е Месијата кои го прават тоа), тогаш логично е да се заклучи дека Божјата реч е стандард за да се оцени она што е вистина.

Лагата е нешто што се спротивставува на вистината. Затоа, нешто што е во спротивност со првобитното инспирирано Божјо слово не е точно, без разлика колку луѓе тврдат дека веруваат во тоа.

Многумина веруваат дека треба „да дозволат нивната совест да им биде водич“. Но, без Божјиот Дух, телесниот ум не може да ја распознае вистината како што треба (1 Коринтјани 2:14), бидејќи срцето може да биде очајно злобно (Еремија 17:9).

Размислете и дека Исус рекол:

⁴ ... „Напишано е: „Човекот нема да живее само од леб, туку од секој збор што излегува од устата Божја“. (Метју 4:4)

Луѓето произведуваат леб од нештата што ги создал Бог. Но, вистинскиот начин на живеење е следењето на Божјото слово.

Апостол Павле напишал:

¹³ Затоа и ние непрекинато му благодариме на Бога, зашто, кога го примивте словото Божјо што го чувте од нас, не го примивте како човечко слово, туку како што е во вистината, словото Божјо, кое исто така делотворно работи во вас кои верувате. ¹⁴ Зашто вие, браќа, станавте имитатори на Божјите цркви што се во Јудеја во Христа Исуса. (1 Солунчани 2:13-14а).

⁷ ... зборот на вистината, (2 Коринтјани 6:7)

¹³ Во Него и вие се доверивте, откако го слушнавте словото на вистината, на евангелието на вашето спасение; (Ефесјаните 1:13)

⁵ ...надежта што е поставена за вас на небото, за која претходно сте слушнале во словото на вистината на Евангелието, (Колосјаните 1:5)

Вистината е мистерија за повеќето, бидејќи повеќето не веруваат целосно во вистинската реч Божја (сп. Колосјаните 1:5,-6,25-27; 1 Солунчани 2:13) ниту разбираат многу од добрата вест на евангелието на спасението. Повеќето веруваат во другите луѓе, кои и самите биле измамани од сатаната (Откритие 12:9). Исус изјавил:

⁸ „Овие луѓе ми се приближуваат со устата, и ме почитуваат со своите усни, но нивното срце е далеку од Мене. ⁹ И залудно Ме обожаваат Мене, поучувајќи ги човечките заповеди како учење. (Метју 15:8-9)

Поголемата доверба во другите луѓе отколку во Божјата реч води до залудно обожавање и ги оддалечува луѓето од вистината.

Сепак, вистината може да се знае.

Апостолот Џон напиша:

³¹ Тогаш Исус им рече на Евреите што Му поверуваа: „Ако останете во Моето слово, вие сте навистина Мои ученици. ³² И ќе ја познаете вистината, и вистината ќе ве ослободи.“ (Џон 8:31-32)

⁴⁶ ...А ако ја кажувам вистината, зошто не ми верувате? ⁴⁷ Кој е од Бога ги слуша Божјите зборови; затоа не слушате, зашто не сте од Бога. (Џон 8:46-47)

³⁷ ...Дојдов во светот за да сведочам за вистината. Секој кој е од вистината го слуша Мојот глас (Џон 18:37).

⁶ Ако кажеме дека имаме заедништво со Него и одиме во темнина, лажеме и не ја практикуваме вистината. ⁷ Но, ако одиме во светлината како што Тој е во светлината, имаме заедништво еден со друг, и крвта на Исус Христос, Неговиот Син, нè чисти од секаков грев. (1 Џон 1:6-7)

⁴ Кој вели: „Јас Го познавам“, а не ги пази Неговите заповеди, лажлив е и вистината ја нема во него. ⁵ Но, кој го држи Неговото слово, навистина љубовта Божја е совршена во него. По

тоа знаеме дека сме во Него. ⁶ Кој вели дека останува во Него, треба и самиот да оди како што одеше Тој. (1 Џон 2:4-6)

¹⁸ Деца мои, да не љубиме со зборови или со јазик, туку со дела и вистина. ¹⁹ И по тоа знаеме дека сме од вистината и ќе ги увериме нашите срца пред Него. (1 Џон 3:18-19)

³ Зашто, многу се радував кога дојдоа браќата и сведочеа за вистината што е во вас, како што и вие одите во вистината. ⁴ Немам поголема радост од тоа да слушам дека моите деца одат во вистината. (3 Џон 3-4)

И покрај она што го вели Библијата, врската помеѓу вистината е Божја реч и подобро разбрана од оние што му се покоруваат на Бог е мистерија за многумина.

Џон го напиша и следново:

³ ... Прави и вистинити се Твоите патишта, Цару на светиите! (Откровение 15:3)

Одењето по Божјите патишта ни помага подобро да ја разбереме вистината додека живееме според вистината.

Како христијани, осветени со Божјото слово (Џон 17:17), ние треба „со право да го делиме словото на вистината“ (2 Тимотеј 2:15), додека избегнуваме „светски и празни муабети, бидејќи тоа ќе доведе до понатамошни безбожност“ (2 Тимотеј 2:16, NASB). Оттука, избегнуваме компромиси со религиите во светот.

Но, што ако науката е во спротивност со Библијата, како што тврдат многу експерти?

Па, „Бог нека биде вистинит, но секој лажливец“ (Римјаните 3:4). Верувај во словото Божјо.

Дури и во времето на Новиот завет, имаше такви кои грешката ја нарекуваа „наука“.

²⁰ О Тимотеј, чувај го она што е посветено на твојата доверба, избегнувајќи ги профаните и суетните џагорчиња и противењето на науката лажно т.н.

²¹ Што некои исповедаат згрешиле во однос на верата. (1 Тимотеј 6:20-21, KJV)

Значи, имало и такви кои тврделе дека Христос биле заведени од интелектуални водачи кои се противеле на вистината.

Апостол Џон бил инспириран да напише:

²⁶ Ова ти го напишав за оние што се обидуваат да те измамат. (1 Џон 2:26)

Различни научници биле измамнички и/или мислеле дека имале факти кои не се согласуваат со Божјата реч. Не наседнувајте на нивните дезинформации.

Постои Бог (за детали, погледнете ја бесплатната книга, онлајн на sog.org со наслов: Дали е логично постоењето на Бог?) и на Неговиот збор може да се потпреме за вистината. Библијата предупредува дека „проклет е човекот што се надева на човек“ (Еремија 17:5).

Апостол Павле му го напишал следново на Тимотеј за некои кои биле:

⁷ секогаш учи и никогаш не може да дојде до спознанието на вистината. ⁸ А како што Јаниј и Јамври му се спротивставија на Мојсеј, така и овие се противат на вистината: луѓе со расипани умови, неодобрени во верата; ⁹ но нема да напредуваат понатаму, зашто нивната глупост ќе им се покаже на сите, (2 Тимотеј 3:7-9)

Многумина тврдат дека постојано учат и се заинтересирани за вистината, но повеќето и се спротивставуваат на Вистинската вистина.

Вистината беше проречено дека е оскудна стока во последните времиња:

¹² Да, и сите што сакаат да живеат побожно во Христа Исуса ќе претрпат прогонство. ¹³ Но, лошите луѓе и измамниците ќе стануваат се положи и положи, мамат и ќе бидат измамени. ¹⁴ Но, треба да продолжите во работите што сте ги научиле и во кои сте биле уверени, знаејќи од кого сте ги научиле, (2 Тимотеј 3:12-14).

Ако ви е доста од „љубовта кон вистината“ (2 Солунчани 2:10), и ако дејствувате врз неа, можете да бидете поштедени од претстојната голема измама (2 Солунчани 2:7-12) и да бидете поштедени од страшен „час на искушение“ што доаѓа на целата земја (Открытие 3:7-10).

Мистерија на одмор

Иако се чини дека одморот не е мистерија, за многумина се покажа дека е така.

Библијата покажува дека Бог го благослови седмиот ден (Битие 2:2-3). Библијата не учи дека Бог благословил кој било друг ден по избор на човекот. Луѓето треба „да му се покоруваат на Бога отколку на луѓето“ (Акт 5:29).

Бог обезбеди неделна физичка пауза за луѓето. И Тој прави одредби за луѓето да можат да го чуваат (сп. Егзодус 16:5; Левит 25:18-22).

Многумина се изненадени кога сфаќаат дека, на долг рок, можат да направат повеќе ако работат шест дена наместо седум. Но, тоа е вистина.

И бидејќи луѓето не ги разбираат светите списи, ова е мистерија за повеќето.

Бог го инспирирал пророкот Езекиел да напише:

²⁶ Нејзините свештеници го прекршија Мојот закон и ги осквернавија Моите свети работи; не направија разлика меѓу свето и несвето, ниту ја покажаа разликата меѓу нечистото и чистото; и ги скрија очите од Моите саботи, така што Јас сум осквернет меѓу нив. (Езекиел 22:26)

Многу верски водачи го прекршуваат Божјиот закон и ги сокриле очите поврзани со саботите. Моите саботи се однесува на неделната сабота, како и на годишните саботи кои се познати и како Божји Свети денови. Саботите се време на физички одмор/реставрација и духовно подмладување.

Седумдневните слики во неделата кои исто како што Бог им дал на луѓето шест дена да ја вршат својата работа и да се одморат на седмиот, дека Бог му дал на човештвото шест „илјада години дена“ (сп. Псалм 90:4; 2 Петар 3:8). вршете ја работата на човештвото, но потоа да живеете во „седмиот илјадагодишен ден“ во илјадагодишното царство (сп. Откровение 20:4-6).

Планот од 6.000/7.000 години добро се усогласува со новозаветните учења за тоа да се биде во „последните денови“ (Акт 2:14-17) кои започнале најдоцна кога Исус ја завршувал Својата земна служба (Евреите 1:1-2). Последните два дена од шест илјади години би биле последните денови од тој тип на седмица.

Еврејската традиција учи дека оваа 6.000-годишна идеја за првпат била поучена во училиштето на пророкот Илија (вавилонски Талмуд: Синедрион 97а).

Во доцниот втор и почетокот на третиот век, грчко-римските светци и епископи како Иринеј (Irenaeus. *Adversus haereses*, Книга V, Поглавје 28:2-3; 29:2) и Hippolytus (Hippolytus. *On the Hexaëmeron, Or Six Days' Работа*) исто така ги разбра и поучуваше 6.000-7.000 години, како и објави дека неделната сабота го прикажува илјадагодишниот одмор (седмата од илјада години).

Но, по подемот на императорот Константин во 4 век, многу други престанале да го поучуваат ова. Повеќе за раните верувања може да најдете во бесплатната книга, достапна на интернет на ccog.org, насловена како Верувања на оригиналната католичка црква.

И покрај тоа што грчко-римските католици веќе официјално не ја поучуваат доктрината од 6000 години, Бог им дозволи на Ѓаволот и на човештвото во текот на оваа 6.000-годишна возраст да изберат да одат на погрешен пат за да го минимизираат целосното страдање и да бидат дел од процесот за усовршување на сите луѓе. кој ќе Го слуша – било во овој век или во идниот век.

Зошто 6.000 години?

Се чини дека Бог заклучил дека ова ќе биде доволно време за луѓето да испробаат многу различни начини на живот за кои сметале дека се најдобри - и повеќе генерации откако Адам и Ева ја имале таа можност. Така, со илјадници години луѓето подоцна ќе можат подобро да видат дека изјавите во Пословици 14:12 и 16:25, „Постои пат што на човекот му изгледа исправен, но неговиот крај е патот на смртта“, се точно.

Бог знаел дека овој свет ќе стане толку лош кон крајот на тие 6.000 години, што „ако тие денови не се скратат, ни едно тело нема да биде спасено“ (Метју 24:22).

По 6.000 години, Исус ќе се врати, светците ќе воскреснат, животот на планетата ќе биде спасен и илјадагодишниот дел од Царството Божјо ќе се воспостави (сп. Откровение 20:4-6).

И ова навидум беше мистерија за повеќето.

Забележете нешто што Исаија бил инспириран да напише:

¹¹ Зашто со пелтечени усни и со друг јазик ќе му зборува на овој народ, ¹² на кого му рече: „Ова е одморот со кој можеш да го одмориш уморниот“ и: „Ова е освежување“; Сепак, тие не сакаа да слушнат. (Исаија 28:11-12)

Бог ветува одмор, но поради „пелтечени усни и друг јазик“ — погрешни учења и проблеми со преводот — повеќето не го прифаќаат освежувачкиот одмор што Бог го дал за секоја седмица.

Во новозаветната книга Евреите, се користат два различни грчки збора кои често се преведуваат на англиски како „одмор“. Транслитерирани на англиски, тие се катапаузис и сабатизам. Бидејќи многу преведувачи погрешно ги преведоа и двата збора исто, многумина беа збунети. Сабатизам се користи во Евреите 4:9, додека катапаузис се користи на места како Евреите 4:3.

Поради идниот „одмор“ (катапаузис) - Божјото Царство - духовниот Израел треба да влезе (Евреите 4:3), за нив останува сабатизам - празнување на саботниот ден сега (Евреите 4:9). Ова значи дека христијаните ќе влезат во идниот „одмор“ на Божјето Царство, иако сега го држат неделниот саботен одмор кој се радува на него. Во овој век, Божјиот народ треба ревносно да се одмора истиот ден како што тоа го направи Бог (Евреите 4:9-11a), „да не падне некој според истиот пример на непослушност“ (Евреите 4:11b).

Поради погрешните преводи и „скриењето на очите“ од страна на верските учители во врска со Божјите саботи, библискиот одмор за многумина сè уште е мистерија.

Тајната на гревот

Изгледа дека многу луѓе се збунети околу тоа што е грев.

Многу Акт како што можат да го дефинираат.

Сепак, Бог е тој што го дефинира гревот, а не луѓето.

Што е грев?

Еве како Библијата го дефинира тоа:

⁴ Кој прави грев, тој прави и беззаконие, а гревот е беззаконие. (1 Џон 3:4, NKJV)

⁴ Секој што прави грев, прави и беззаконие; а гревот е беззаконие. (1 Џон 3:4, DRB)

⁴ Секој што греши го крши законот и во фАкт гревот е беззаконие. (1 Џон 3:4, ЕОВ Новиот Завет)

⁴ Секој што прави грев, го престапува и законот, зашто гревот е престап на законот. (1 Џон 3:4, KJV)

Кој закон?

Божјиот закон, кој е во Неговото слово (сп. Псалм 119:11), и кој ги вклучува Десетте заповеди (сп. 1 Џон 2:3-4; Псалм 119:172; видете ја и бесплатната книга, достапна на интернет на [www. csog.org](http://www.cso.org), со наслов: Десетте заповеди: Декалогот, христијанството и свертот).

Иако никој не бил принуден да греши, Библијата учи дека сите згрешиле (Римјаните 3:23).

Зошто луѓето грешат?

Па, од истата причина поради која згрешија Ева и Адам. Тие беа измамани од сатаната и/или нивните похоти.

Сатаната го измами целиот свет (Откритие 12:9). Тој ја искористил секоја зла мисла што можел да влијае и да го измами целото човештво. Сатаната ја емитувал својата филозофија надалеку и нашироко (сп. Ефесјаните 2:2) - апелирајќи на суетата, страста и алчноста да влијаат на нас.

Забележете го следново од починатиот евангелист Лерој Неф:

Секој од нас е вклучен во ова лажно бомбардирање уште од рана возраст. Сатана го користел овој метод за да внесе погрешни мисли, а ја користи околината и околностите за да влијае врз нас да донесуваме погрешни одлуки исто како што правеле Адам и Ева.

Кога се родивме, немавме омраза или непријателство против Бог или Неговиот совршен начин. Не ни знаевме дека постои Бог, или дека има вистински начин да живееме. Но, во свое време и ние го развивме истиот став како сатаната, на себичност, на алчност и страст и на сакање на свој начин.

Кога бевме мали деца, можеби бевме како оние за кои зборуваше Христос (Метју 18:3, 4). Тие беа понизни и поучни - сè уште не беа целосно измамани од сатаната и неговото општество. ...

Сите човечки неволји, несреќа, болка и беда дошле како директен резултат на гревот - кршење на Божјите духовни и физички закони. Среќата и исполнетиот изобилен живот се автоматски резултати на послушноста кон Божјиот закон. (Neff L. All About Sin. Tomorrow's World Magazine. април 1972 г.)

И додека Исус умре за сите наши гревови, гревот има цена. А долгорочната цена е тоа што негативно влијае на грешникот и на нечиј потенцијал да направи уште повеќе добро. Затоа, немојте да мислите дека гревот сега е добро за вас (или за другите), но се надеваме дека сите ќе научат поуки од своите гревови (сп. 2 Петар 2:18-20), ќе ги исповедаат (1 Џон 1:9) и ќе се покаат од нив (сп. Акт 2:37-38).

Поради несоодветните учења и традиции, многумина не го препознаваат гревот во оваа доба.

Апостол Павле напишал:

⁷ Зашто тајната на беззаконието веќе дејствува; има само оној што во моментов го задржува, додека не биде излезен од средината. ⁸ И тогаш ќе се открие беззаконикот, кого

Господ Исус ќе го погуби со здивот на Неговата уста и ќе го поништи со појавувањето на Неговото доаѓање,⁹ чиешто доаѓање е според делото на сатаната, во секоја сила и во знаци, и во чудеса на лагата,¹⁰ и во секоја измама на злобата на оние што пропаѓаат, за возврат за што не ја примија љубовта кон вистината за да бидат спасени.¹¹ И затоа Бог ќе им испрати дело на заблуда, за да веруваат во лажното,¹² за да бидат судени сите оние што не поверуваа во вистината, а уживаа во неправедноста. (2 Солунчани 2:7-12, Бериска Буквална Библија)

Дел од „мистеријата на беззаконието“ („мистеријата на беззаконието“ DRB) е тоа што многумина не биле поучени за таа вистина за гревот и/или биле научени да размислуваат околу Божјите закони како фарисеите од времето на Исус и наместо тоа прифаќаат несоодветни традиции (сп. Метју 15:1-9). Оние кои немаат доволно љубов кон вистината ќе бидат сурово измамани додека се приближуваме кон крајот на овој век.

Библијата учи: „Немојте да се залажувате, возљубени мои браќа“ (Џејмс 1:16).

Сепак, ние луѓето тежнееме да се залажуваме (особено со влијанието на сатаната) и да не го сфаќаеме степенот на нашите склоности да залутаме.

Апостол Џејмс за искушението и гревот го објасни следново:

¹² Блажен е човекот кој поднесува искушенија; зашто, кога ќе биде одобрен, ќе ја добие животната круна што Господ им ја ветил на оние што Го љубат. ¹³ Никој да не вели кога е искушуван: „Бог ме искушува“; зашто Бог не може да биде искушуван од зло, ниту Самиот некого искушува. ¹⁴ Но секој е искушуван кога ќе биде одвлечен од своите желби и приведен. ¹⁵ Тогаш, кога желбата зачна, раѓа грев; а гревот, кога ќе порасне, раѓа смрт. (Џејмс 1:12-15)

За да се спротивставите на искушението, да ја извадите погрешната мисла од вашиот ум што влегува во него, наполнете го умот со добри мисли (Филипјаните 4:8) и обратете се кон Бога.

Какви подобри мисли има од оние за Бог и Неговата Реч? Ако правилно му се спротивставите на сатаната, Библијата вели дека тој ќе побегне (Џејмс 4:7).

Отпорот ве прави духовно посилен, додека препуштањето на гревот ве прави послаби.

Гревот помага да се покаже, за оние кои се подготвени да веруваат, дека ни треба Бог и Неговите патишта.

Бог разбра за влијанието на измамата на сатаната, како и за човечките похоти, и разви план за спасение што го зема предвид тоа (за повеќе детали за тоа, ве молиме погледнете ја бесплатната онлајн книга: Универзална понуда за спасение. Апокатастаза: Може ли Бог спаси ги изгубените во идниот век?

3. Што учат светските религии?

Различни вери имаат свои верувања за тоа кои се целите на создавањето. Значи, да погледнеме некои изјави од оние што се однесуваат на различни источни и западни религии.

Но, прво, да ги разгледаме атеистите. Атеистите не веруваат дека луѓето имаат некаква цел, освен можеби уживање или некаков облик на лично исполнување.

Има некои (кои може или не се сметаат себеси за атеисти) кои веруваат дека би било подобро да постоеле помалку луѓе:

Антинатуализмот е верување дека човечкиот живот е објективно безвреден и бесмислен. Како што објаснува „Гардијан“, антинатуалистите тврдат дека човечката репродукција предизвикува неоправдана штета на човечкото општество (кое не треба да постои од почеток, со овој начин на размислување) и на планетата. Понатаму, родителите се виновни за морално кривично дело со наметнување егзистенција на децата кои не се согласиле на нивното постоење. ...

антинатуалистите често тврдат дека нивното верување во безвредноста на човечкиот живот е мотивирано од сочувството за човечкиот живот...

антинатуалистите сакаат да го заштитат човештвото од штета со тоа што ќе обезбедат негово уништување... (Волш М. Растечкото „антинатуалистичко“ движење повикува на истребување на човештвото... Daily Wire, 15 ноември 2019 година)

Во основа, антинатуалистите веруваат дека луѓето предизвикуваат повеќе штета отколку добро, животот е тежок, и затоа луѓето не треба да носат повеќе човечки суштества на светот бидејќи тоа ќе го зголеми вкупното страдање и болка.

Но, тие се во заблуда за човечката вредност.

Луѓето имаат вредност. И додека има страдања, луѓето беа направени да придонесуваат и помагаат. Има смисла на животот.

Сега, ајде да видиме што вели хиндуизмот за целта на човештвото.

Наводно има нешто повеќе од една милијарда Хиндуси. Еве информации за верувањата на таа вера:

Според хиндуизмот, смислата (целта) на животот е четирикратна: да се постигне Дарма, Арта, Кама и Мокша. Првата, дарма, значи да се дејствува доблесно и праведно. ... Втората смисла на животот според хиндуизмот е Арта, која се однесува на потрагата по богатство и просперитет во животот. ... Третата цел на животот на еден хинду е да ја бара Кама. Во едноставни термини, Кама може да се дефинира како добивање на уживање од животот. Четвртата и последна смисла на животот според хиндуизмот е Мокша, просветлување. Убедливо најтешката смисла на животот за постигнување, на Мокша може да му треба само еден живот за да ја постигне (ретко) или може да потрае неколку. Сепак, се смета за

најважната смисла на животот и нуди такви награди како што се ослободување од реинкарнација, самореализација, просветлување или единство со Бога. (Сивакумар А. Значењето на животот според хиндуизмот, 12 октомври 2014 година)

Значи, суштински хиндуизмот учи да се трудиме да живееме праведно, да бараме просперитет, да уживаме во животот и да го достигнеме просветлувањето, што според еден хинду што го слушнав како зборува, исто така вклучува и обожение. Иако тие хинду верувања можат да бидат во согласност со Библијата, тие не објаснуваат зошто на прво место треба да постои живот.

Наводно има нешто повеќе од половина милијарда будисти. Будизмот има поинаков поглед од хиндуизмот:

Будизмот негира дека постои некакво трајно и апсолутно значење на животот и го опиша животот како незадоволителен (с. dukkha) и празен (с. sunyata). Меѓутоа, Буда призна дека постои релативно значење на животот, и токму преку оваа релативна и условена природа на животот можеме да ја постигнеме и реализираме универзалната вистина. Според дискусиите на Буда, нашите животи и светот не се ништо друго туку феномени кои се издигнуваат и паѓаат. Тоа е процес на формирање и дегенерација. (Кое е значењето на животот? Buddhnet.net, преземено на 21.03.19)

Додека хиндуизмот има многу богови, будизмот нема еден. И, ако нема Бог, тогаш Будистите (како и другите атеисти) се во право дека животот нема апсолутно значење.

Но, ако постои божествено духовно битие, и да, логично е да се заклучи дека постои (за да имате информации што го докажуваат тоа, видете ја и нашата бесплатна брошура, онлајн на ccog.org, Дали е логично Божјото постоење?), тогаш тоа би направило повеќе смисла дека божествениот Творец имал вистинска и значајна цел.

Сега, и будизмот и хиндуизмот учат идеја наречена Карма. Еве неколку информации од будистички извор:

Кармата е закон за морална каузалност. Теоријата на карма е основна доктрина во будизмот. ... На овој свет на човек не му се случува ништо што поради некоја или друга причина не го заслужува. ... Пали терминот Карма буквално значи Акција или правење. Секој вид намерна акција без разлика дали е ментална, вербална или физичка, се смета за карма. Го опфаќа сето она што е вклучено во фразата „мисла, збор и дело“. Општо земено, сите добри и лоши активности ја сочинуваат кармата. Во својата крајна смисла Карма значи секаква морална и неморална волја. (Sayadaw M. Theory of Karma. Buddhnet.net, преземено на 22.07.19)

Иако Библијата не го користи терминот „Карма“, таа учи дека некој ќе го жнее она што сее (Галатјаните 6:7-8). Но, за разлика од будизмот, Библијата учи дека Бог ги насочува работите (Пословици 16:9) така што на крајот ќе им успее добро на оние што ја прифаќаат Неговата волја (сп. Римјаните 8:28). И нема да има крај на зголемувањето на мирот (Исаија 9:7).

Сега, сепак, треба да се истакне дека хиндуизмот и будизмот сакаат светот да биде подобро место. Но, тие не разбираат како Библијата учи дека тоа ќе се случи.

За разлика од будистите, муслиманите веруваат во божествен Творец кој има цел за луѓето. Наводно има 1,8 милијарди муслимани. Еве еден исламски поглед поврзан со тоа зошто Бог ги создал луѓето:

Нашето тело, нашиот дух, нашата предиспозиција да го обожаваме Бог и нашата светлина се дарови испратени директно од Бога за да служат како критични средства за достигнување на човечкото совршенство. Тоа совршенство лежи во негувањето на оние аспекти на духот кои ги надминуваат неговите анимирачки квалитети, актуализирање на нашата склоност кон обожување и рафинирање на нашата светлина. Кога тоа ќе се случи, човекот е прекрасно суштество, и како такво, соодветен предмет на божествената љубов, бидејќи како што спомна нашиот пророк: „Навистина, Бог е убав и ја сака убавината“. (Шакир А. Човекот во Куранот. Весник на колеџот Зајтуна, 5 јуни 2018 година)

Сега, додека Исус, исто така, истакна дека совршенството треба да биде целта (Метју 5:48), горенаведеното навистина не објаснува зошто Бог ги создал луѓето. Сепак, следниот исламски извор дава причина:

Бог го создал човекот за да Му служи, што значи дека луѓето треба да веруваат во Единиот Бог и да прават добро. Ова е предмет на човечкиот живот. Бог вели: „Јас не ги создадов луѓето освен за да ми служат“. (Ветровите што се распрснуваат, 51:56) (Која е целта на човечкиот живот во исламот? Здружение на конвертирани муслимани од Сингапур, пристапено на 21.03.19)

Иако луѓето треба да прават добро, голем дел од останатото горенаведено е слично на одредени протестантски гледишта за тоа зошто Бог ги создал луѓето, што ќе ги разгледаме понатаму.

Некои протестантски ставови

Постојат различни гледишта за тоа зошто Бог ги создал луѓето во рамките на веќе споменатите религии.

А истото важи и кај протестантите.

Наводно, има нешто повеќе од 800 милиони протестанти и тие се поделени со многу деноминации, министерства и секти (забелешка: Продолжува црквата Божја НЕ е протестантска - деталите зошто се наоѓаат во нашите бесплатни онлајн книги: *The Continuing History of the Church of God and Hope of Salvation: How the Црквата Божја Differs from Protestantism*).

Сепак, и покрај разновидноста на протестантите, се чини дека постојат некои општи договори за тоа зошто Бог направил нешто.

Забележете едно протестантско гледиште за тоа зошто Бог ги создал луѓето:

Зошто Бог ги создал луѓето?

Тој го направи тоа за да си даде слава. Бог нè создал да живееме и да уживаме во врските како што правел тој. Исус рече: „Ти го кажав ова, за да биде мојата радост во тебе и вашата радост да биде целосна“ (Џон 15:11). ...

Да му оддадеме слава на Бога - односно да го воздигнеме, да го воздигнеме, да го фалиме, чесно да размислуваме за него - е всушност нашата цел во животот. (Министерство на Бел С. Џош Мекдауел. објавено на 11 април 2016 година)

Ние во ССОГ не би се согласиле. Бог не нè создаде затоа што Тој е некаков духовен ентитет управуван од егото на кој му беа потребни луѓе да Му оддадат слава. Ниту, пак, давање слава на Бог е цел на човечкиот живот. Но, вистина е дека Бог сакал да ја зголеми радоста.

Еве уште еден, донекаде сличен протестантски одговор:

Зошто Бог создал на прво место? Дали му беше досадно? Дали беше осамен? Зошто Бог помина низ маката да создаде луѓе?

Библијата ни кажува дека Божјата крајна цел со универзумот е да ја открие Неговата слава. Библијата ни кажува дека Божјата крајна цел со човештвото е да ја открие Неговата љубов. (Дали му беше досадно на Бог? Сè за Бог министерства, пристапено на 21.03.19)

Па, ова е малку поблиску бидејќи љубовта е дел од тоа, но повторно импликацијата е дека Бог направил сè поради Неговата потреба да го погали Неговото его. Бог не е сует и не му треба тоа.

Еве ставови од двајца други протестанти:

Зошто Бог го создал светот?

Краткиот одговор кој одекнува низ целата Библија како гром е: Бог го создаде светот за своја слава. (Пајпер Ј. 22 септември 2012 година. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> пристапено на 16.01.19)

Зошто Бог создал?

Бог не создал поради некакво ограничување во себе. Наместо тоа, Тој создаде сè од ништо за да ја прикаже Својата слава за задоволство на Неговите создадени суштества и за тие да ја објават Неговата големина. (Lawson J. Ligonier Ministries, 3 јули 2017 година)

Уште двајца тврдат дека Бог ги создал работите за Негова лична слава.

Значи, тие протестантски (вклучувајќи ги и баптистичките) извори се чини дека се согласуваат. Но, ние во ССОГ не веруваме дека тие навистина ја разбираат Тајната на Божјиот план.

Погледи од Римокатоличката црква и Јеховините сведоци

Што е со римокатолиците?

Катехизмот на Католичката црква учи:

293 Светото писмо и традицијата никогаш не престануваат да ја поучуваат и слават оваа основна вистина: „Светот е создаден за слава Божја“. тоа“,¹³⁵ зашто Бог нема друга причина за создавање освен неговата љубов и добрина: „Созданија настанаа кога клучот на љубовта му ја отвори раката.“¹³⁶ Првиот ватикански собор објаснува:

Овој, вистински Бог, со својата добрина и „семоќна сила“, не за зголемување на сопственото блаженство, ниту за постигнување на своето совршенство, туку за да го манифестира ова совршенство преку придобивките што им ги дава на суштествата, со апсолутна слобода на советот. „И од почетокот на времето, создаден од ништо и двата реда на суштества, духовното и телесното. . .“¹³⁷

294 Славата Божја се состои во остварувањето на оваа пројава и соопштување на неговата добрина, за која е создаден светот. Бог нè направи „да бидеме негови синови преку Исус Христос, според целта на неговата волја, за пофалба на неговата славна благодат“,¹³⁸ зашто „славата Божја е човекот целосно жив; згора на тоа, животот на човекот е визија Божја: ако Божјата Откровение преку создавањето веќе доби живот за сите суштества што живеат на земјата, колку повеќе манифестацијата на Словото за Отецот ќе добие живот за оние што го гледаат Бога.“¹³⁹ Крајната цел. на создавањето е дека Бог „Кој е творец на сè може конечно да стане „сè во сè“, со што истовремено ќе ја увери својата слава и нашето блаженство.

Сега, поради спомнувањето на љубовта, горенаведеното е поблиско од некои други извори, иако не е доволно комплетно бидејќи изоставува важна причина.

Покојниот кардинал Џон Хенри Њуман се зближи кога го напиша следново:

Создаден сум да правам нешто или да бидам нешто за што никој друг не е создаден. Имам место во Божјите совети, во Божјиот свет, што никој друг го нема... Ако, навистина, не успеам, Тој може да подигне друг, како што може да ги направи камењата Авраамови деца. Сепак, јас имам удел во ова големо дело... Тој не ме создаде цабе. (Њуман Џ.Х. Медитации и посветеност на покојниот кардинал Њуман. Лонгманс, Грин, 1903, стр. 301)

Горенаведеното во основа е точно, иако сè уште не е целосно. Некои протестанти, исто така, сфаќаат дека Бог ќе има работа за Своите светци во текот на вечноста, но тие имаат тенденција да бидат нејасни за тоа каква работа или зошто.

Сега, еве што учат Јеховините сведоци во лекцијата 2.3 од нивните онлајн библиски учења со наслов Зошто Бог ги создал луѓето?:

Јехова ги создал луѓето за да уживаат во животот на Земјата засекогаш и да го познаваат како нивен Татко полн со љубов. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> пристапено на 16.01./ 19)

... зошто постои земјата? ... Создаден е да биде прекрасен дом за луѓето (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> пристапено на 16.01.19).

1. Бог ја создал Земјата за да биде постојан дом за луѓето
2. Бог ги создал луѓето да живеат вечно под негово водство од љубов. Тој ќе ја постигне таа цел (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Иако е точно дека Бог ја создал земјата за да биде дом за луѓето и дека Бог ќе им даде вечен живот на оние кои правилно ќе се покаат и ќе го прифатат Исус, тоа навистина не објаснува ЗОШТО Бог ги создал луѓето на прво место.

The Beatific Vision

Некои мислат дека вечноста првенствено ќе ја помине гледајќи во лицето на Бога. Ова е познато како „Беатифичка визија“.

Додека Библијата учи дека можеме да го гледаме Божјото лице засекогаш (Псалм 41:12), некои ја поучуваат блажената визија како христијанска награда и цел на создавањето.

Еве како тоа го опишува New World Encyclopedia:

Блажената визија е термин во католичката теологија што ја опишува директната перцепција за Бог во која уживаат оние што се на рајот, давајќи врвна среќа или благослов. Според ова гледиште, човечкото разбирање за Бога додека се живи е нужно индиректно (посредувано), додека блажената визија е директно (непосредна). ...

Томас Аквински ја објасни блажената визија како крајна цел на човековото постоење по физичката смрт. Формулацијата на Аквински за гледање на Бог на небото е паралелна со описот на Платон за гледање на Доброто во светот на Формите, што не е можно додека се уште е во физичкото тело. ...

Филозофијата на Платон го навестува концептот на блажената визија во Алегоријата на пештерата, која се појавува во Републичката книга 7 (514a-520a), зборувајќи преку ликот на Сократ:

Мое мислење е дека во светот на знаењето идејата за доброто (Доброто) се појавува последна од сите, и се гледа само со напор; и, кога се гледа, исто така се заклучува дека е универзален автор на сите нешта убави и правилни, родител на светлината и господар на светлината во овој видлив свет и непосреден извор на разумот и вистината кај интелектуалецот (517b,c) .

За Платон, се чини дека Доброто одговара на Бога во христијанската теологија. ...

Свети Кипријан Картагински (трет век) напишал за спасениот што Го видел Бога во Царството Небесно:

Колку ќе биде голема твојата слава и среќа, да ти биде дозволено да Го видиш Бога, да се удостоиш со споделувањето на радоста на спасението и вечната светлина со Христа, твојот Господ и Бог... да се насладуваш на радоста на бесмртноста во Царството Небесно со праведните и Божјите пријатели. ...

Во тринаесеттиот век, филозофот-теолог Томас Аквински, следејќи го својот учител Албертус Магнус, ја опишал крајната цел на човечкиот живот како што се состои во интелектуалната блажена визија за Божјата суштина по смртта. Според Аквински, блажената визија ги надминува и верата и разумот. ...

Хинду и будистичката мисла долго време зборуваат за искуството на самади, во кое душата наоѓа соединување со божественото додека е сеуште во телото. Мистичната традиција во исламот зборува за буквално гледање со Божји очи: „Кога го сакам, јас сум неговиот слух со кој слуша; и неговиот поглед со кој гледа; неговата рака со која удира; и неговата нога по која оди“ (Хадис од Ен-Невави 38).

Џорџ Фокс и другите рани квекери веруваа дека директното искуство на Бог е достапно за сите луѓе, без посредство. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision пристапено на 16.04.19)

Забелешка: Библијата е јасна дека Бог ќе слезе на земјата (Откритие 21:1-3), па оттука Светото писмо го негира гледиштето за блажена визија на небото.

Уредникот на Лутеранскиот весник за етика напиша:

Но, крајната цел на Божјата намера за човечкото создание сјае преку есхатолошкото разбирање на осветувањето, каде што ни е ветена блажената визија за светоста и целосната заедница со Бога во вечноста. (Santos C. Вовед на уредникот: Лутераните и осветувањето. © септември/октомври 2017 година. Journal of Lutheran Ethics, том 17, број 5)

Многу протестанти кои веруваат во Беатифичката визија се наклонуваат кон ставот дека оваа визија е духовна, а не физичка глетка (на пр. Ортлунд Г. Зошто погрешно ја разбираме Беатифичката визија. Првата баптистичка црква во Ојаи, 26 септември 2018 година).

Оние кои прифаќаат верзии на Беатифик Визија како крајна цел имаат тенденција да мислат дека гледањето на Бога ќе ги исполни со Негова или сопствена среќа.

Еве еден спротивен поглед на таа визија од некогашен писател на Божјата Црква:

Ако вечноста треба да се помине гледајќи блажено во Божјото лице, или ако секоја наша желба веднаш се исполни - како што учат многу религии - по неколку месеци (или по неколку октилиони години, навистина не е важно), животот ќе стане досаден . И штом животот ќе стане досаден, ќе биде болно и страшно страшно. Затоа што нема да остане ништо друго освен бескрајна вечност на здодевност што доаѓа - со смртта прекрасен, но невозможен начин за бегство (види Лука 20:35-38). Ова навистина би било крајната тортура.

Но, нашиот Вечен Отец има подобра идеја. Тој дизајнираше план во кој вечноста нема да стане прогресивно подосадна. Но, колку и да изгледа неверојатно, вечноста постепено ќе станува повозбудлива, повозбудлива и попријатна како што секој еон следи еон. (Кун РЛ. Семејството Бог - Трет дел: Да се насели вечноста. Добри вести, јули 1974 г.)

Да, Бог го направи она што го направи за да може вечноста да биде подобра. Забележете нешто од починат писател на Божјата црква:

Бог кој го составил овој свет го направил тоа со план на ум. Тој план не беше безнадежната Нирвана на една голема религија на светот која ветува дека ќе станете несвесен дел од големата целина на ништо без грижи засекогаш - затоа што немате индивидуална свест засекогаш. Тоа не е блаженство на дремка во импровизирана лежалка закачена меѓу две палми од урми во оаза, која вечно ја хранат сладострасните моми, чие ветување на следбениците на Алах се уверени. Тоа не е одење по златните улици со златни влечки, удирање по харфа, а единствената грижа е како да го одржувате ореолот исправен, како што изгледа ветувањето на мнозинството протестантски групи. Сигурно не е ветувањето дека конечно ќе може да се погледне во лицето на Бога и да ја цениме блажената визија (што и да е тоа), како што е ветувањето за оние кои ја следат католичката вера: Она што предлага Бог кој создал сè е да ве доведе во неговото семејство. Да се биде Бог како што Бог е Бог! Не само да бидеме Бог во еуфемистичка смисла дека сите сме браќа и сестри со Бога како наш главен Татко, туку целосно да ја споделуваме Неговата божествена природа.

...

Вистинскиот Божји план е практичен. Тој вели за Неговото семејно Царство дека никогаш нема да има крај на неговото проширување. Неговиот план е да продолжи да додава синови и ќерки кои изгледаат, се чувствуваат, како Него и кои се составени од истиот вечен духовен живот што само-регенерира како што е Тој, засекогаш! Затоа целта што Бог ја поставил пред Себе е надеж која ни Тој никогаш нема да ја исполни. Бесконечно, вечно, засекогаш создавајќи семејство кое постојано се шири за да ужива и да владее со големата креација што Тој веќе ја создал - и јас и вие да учествуваме во идните креации без крај. Зафатен, практичен, интересен, предизвикувачки, тековен план кој дава вечна причина за живеење.

Во тој план нема досада. Никогаш не е време кога вашиот интерес ќе истече. Нема митска папка со религиозен звук за некоја духовна земја никогаш-никогаш во која не правиш ништо засекогаш - туку вечна Работа на создавање, владеење! решавање на проблеми со видлива корист. ... Тој има моќ да те воскресне ... (Hill DJ. Она што му треба на светот сега е...НАДЕЖ. Обична вистина, февруари 1979 година)

Забележете нешто од покојниот водач на Божјата црква:

„Ако човек умре, дали ќе живее повторно? (Работа 14:14). Ова треба да биде време на НАДЕЖ, затоа што и да умре ОВОЈ СВЕТ - и ќе умре - ќе следи ВОСКРЕСЕНИЕ на нов и подобар свет - свет во МИР - свет на задоволство, среќа, изобилство, РАДОСТ! Дај Боже да сфатиме! Не само континуирано постоење - туку исполнет, среќен, интересен, ОБИЛЕН живот! Да - и тоа за цела вечност! (Армстронг ХВ. Која е целта на воскресението? Добри вести, март 1982 г.)

Бидејќи многумина не го разбираат целосно Светото Писмо, тие промовираат гледишта, како на пример како ја поучуваат блажената визија, кои не се целосно во согласност со Божјиот план.

Тоа што гледаме во Бог, само по себе не ја прави вечноста подобра. Иако Тој што нè благословува засекогаш, сигурно ќе го направи тоа (сп. Псалм 72:17-19).

Сè што е создадено за Исус

Новиот завет го учи ова поврзано со Исус и создавањето:

¹⁵ Тој е образ на невидливиот Бог, првороден над секое создание. ¹⁶ Зашто преку Него е создадено сè што е на небото и што е на земјата, видливо и невидливо, било престоли или владенија, или кнежевства или сили. Сè е создадено преку Него и за Него. Колосјаните 1:15-16)

² ... Неговиот Син, Кого го постави за наследник на сè, преку кого ги создаде и световите; ³ Кој е сјајот на Неговата слава и изразен лик на Неговата личност, и поддржувајќи сè со словото на Неговата сила, (Евреите 1:2-3)

Сега, дали едноставно сме создадени да гледаме на Исус во вечноста?

бр.

Забележете зошто Исус рекол дека дошол:

¹⁰ ... Дојдов за да имаат живот и да го имаат во изобилство. (Џон 10:10)

Имајќи „живот“ и го има „пообилно“, Исус поучува дека дошол за да имаме подобра вечност и дека можеме да помогнеме да се подобри вечноста.

Бог не ги создал луѓето со цел луѓето да зјапаат во Него цела вечност.

4. Зошто Бог дозволува страдање?

Ако Исус дошол за да можеме да имаме живот „пообилен“ (Јован 10:10), дали Бог дозволува страдање?

Да.

Дали има цел за тоа?

Да.

³¹ Зашто Господ нема да отфрли засекогаш. ³² Иако предизвикува тага, сепак ќе покаже сочувство според мноштвото Свои милости. ³³ Зашто Тој не ги мачи доброволно, ниту ги тагува синовите човечки. (Оплакувања 3:31-33)

Забележете дека Бог доброволно не нè мачи ниту тагува. Тој сака да работиме добро (сп. 3 Цон 2).

На пристојните луѓе им се случуваат навидум лоши работи.

Исус никогаш не згрешил (Евреите 4:15), туку страдал за нас (1 Петар 2:21). И „иако беше Син, сепак ја научи послушноста преку работите што ги претрпе“ (Евреите 5:8).

Зошто Бог дозволува луѓето да страдаат?

Има неколку причини. Едниот е како казна за/резултат на нашите гревови за да нè охрабри да не грешиме и да се вратиме назад кон Бога (Оплака 3:39-40; Левит 26:18). И, треба да разбереме дека Библијата учи дека Бог нè казнува помалку отколку што заслужуваат нашите беззаконија (сп. Езра 9:13; Работа 11:6). Сега, дури и луѓето кои веруваат барем во тие делови од Библијата, го сфаќаат тоа.

Но, постои уште една, покомплицирана причина.

Апостол Павле ни кажува дека „создавањето беше подложено на залудност, не доброволно, туку поради Оној кој го потчини со надеж“ (Римјаните 8:20). Тој исто така напиша:

¹⁶ Затоа ние не губиме срце. Иако нашиот надворешен човек пропаѓа, внатрешниот човек од ден на ден се обновува. ¹⁷ Зашто нашата лесна неволја, која е само за миг, ни носи многу поголема и вечна тежина на слава, ¹⁸ додека ние не гледаме на она што се гледа, туку на она што не се гледа. Зашто она што се гледа е привремено, а она што не се гледа е вечно. (2 Коринтјани 4:16-18)

Луѓето се во процес на рафинирање - што вклучува тага и неволја - но сепак има надеж. Оние кои не се повикани во оваа доба се рафинирани на еден начин (Исаија 48:10; Еремија 9:7), додека оние што се повикани треба да бидат рафинирани и прочистени повеќе како сребро и/или злато (Захарија 13:9; Псалм 66:10; Даниел 11:35, 12:10; 1 Петар 1:7; сп. Откровение 3:18). Затоа има „огнени“ испити во оваа доба (1 Петар 1:7; 4:12).

Има надеж за тоа што ќе биде подобро:

⁹ Но, возљубени, ние сме уверени во подобри работи за вас, да, во работи што го придружуваат спасението, иако зборуваме на овој начин. ¹⁰ Зашто Бог не е неправеден да заборава на вашето дело и труд на љубов што сте ги покажале кон Неговото име, со тоа што им служевте на светиите и им служите. ¹¹ И ние сакаме секој од вас да покаже иста трудољубивост до целосно уверување на надежта до крај, ¹² да не станете мрзеливи, туку да се угледате на оние кои преку вера и трпение ги наследуваат ветувањата. (Евреите 6:9-12)

Затоа, треба да бидеме стрпливи и уверени дека Божјите патишта ќе резултираат со „подобри работи“.

Трпеливо поднесување на страдање е знак на љубов:

⁴ Љубовта е долготрпелива, љубезна е, љубовта не завидува, љубовта не се фали, не се воздигнува, ⁵ не се однесува непристојно, не го бара своето, не се предизвикува, не го наметнува злото, ⁶ [не] се радува на неправедноста, и се радува на вистината; сè поднесува, ⁷ верува во сè, се надева на сè, сè поднесува. ⁸ Љубовта никогаш не пропаѓа; (1 Коринтјани 13:4-8, Буквална стандардна верзија)

Грчкиот збор преведен како љубов е транслитериран како „агапе“ - и овој тип на љубов се радува на вистината и ќе поднесе сè. Мистеријата на вистинската љубов е тоа што страдањето може да биде вклучено во развојот на љубовта. Вистинската љубов нема да пропадне.

Понекогаш луѓето страдаат поради тоа што прават добро:

¹⁷ Зашто е подобро, ако е Божја волја, да се трпи за правење добро отколку за зло. (1 Петар 3:17)

Забележете дека горенаведеното НЕ ВЕЛИ дека е Божја волја да си нанесеме страдање за да бидеме мизерни. Божјите патишта се повисоки од нашите патишта (Исаија 55:8-9) и аспектите на љубовта се мистерија во Божјиот план (сп. Ефесјаните 5:25-32).

Сега, Библијата е јасна дека има придобивки што ќе произлезат од страдањето што нè измачува:

³ Тагата е подобра од смеата, зашто со тажен лик срцето се подобрува. ⁴ Срцето на мудрите е во домот на жалост, а срцето на безумните е во куќата на веселбата. (Проповедник 7:3-4)

¹⁶ Самиот Дух сведочи заедно со нашиот сопствен дух, сведочејќи дека сме Божји деца. ¹⁷ А, ако сме деца, и ние сме наследници - навистина, Божји наследници и сонаследници на Христос - ако навистина страдаме заедно со Него, за да се прославиме и ние заедно со Него. (Римјаните 8:16-17, AFV)

¹⁸ Зашто сметам дека страдањата на ова сегашно време не се достоини да се споредат со славата што ќе се открие во нас. (Римјаните 8:18)

¹² Возљубени, немојте да мислите дека е чудно за огненото искушение што треба да ве испита, како да ви се случило нешто чудно; ¹³ но радувајте се до степен до кој учествувате во Христовите страдања, за кога ќе се открие Неговата слава, и вие да се радувате со огромна радост. (1 Петар 4:12-13)

¹¹ Сине мој, не презирај ја казната Господова, ниту омрази ја Неговата исправка; ¹² Зашто Господ го поправа кого го љуби, како татко, синот во кој ужива. (Изреки 3:11-12)

⁵ И си го заборавил опомената што ти зборува како на синовите: „Сине мој, не презирај ја казната Господова, ниту очајувај кога ќе те укорува Него; ⁶ Зашто Господ го казнува кого го љуби и го камшикува секој син што ќе го прими.”

⁷ Ако трпите казнување, Бог се однесува со вас како со синови; зашто каков син има таткото што не го казнува? ⁸ Но, ако сте без казна, во која сите станаа учесници, тогаш сте вонбрачни, а не синови. ⁹ Освен тоа, сме имале човечки татковци кои нè поправале и ние им оддадовме почит. Зар нема многу полесно да му се покоруваме на Таткото на духовите и да живееме? ¹⁰ Зашто, тие навистина нè казнуваа неколку дена како што им се чинеше најдобро, но Тој за наша корист, за да бидеме учесници во Неговата светост. ¹¹ Сега ни едно казнување не изгледа радосно, туку болно; сепак, потоа им го дава мирољубивиот плод на праведноста на оние што биле обучени од неа. (Евреите 12:5-11)

Страдањето е дозволено за луѓето да се поправаат, да се обучуваат, да градат карактер и да бидат подобри од него (види исто така Римјаните 5:3-4, 8:17; 2 Солунчани 1:3-5; Џејмс 1:2-4; 2 Петар 1:5-8; Откровение 21:7-8). Испитувањата и проблемите помагаат во градењето на вера, поучуваат понизност, нè учат поуки и можат да ни помогнат да се приближиме до Бога.

Иако сега може да изгледа огромно, Бог го разбира и го прави Неговиот народ да може да го поднесе (1. Коринџаните 10:13). Исус во суштина научи да го зема еден ден во исто време (Метју 6:34). А она што Тој го планира во иднина е многу повеќе од тоа што ќе има физички страдања во овој живот (Римјаните 8:18).

Исус и Божјиот народ страдале:

¹ Затоа, бидејќи и ние сме опкружени со толку голем облак сведоци, оставајќи ја зад себе сета тежина на гревот што нè опкружува, да трчаме со трпение по трката што е поставена пред нас, ² со поглед вперен во Исуса, авторот и довршителот на нашата вера, кому му беше принесена радост, го поднесе крстот {Гр. Стаурос – стол}, презирајќи го срамот и седна од десната страна на Божјиот престол. ³ Зашто, размислете за оној што претрпел таква противречност на грешниците против себе, за да не се изморите во вашите души и да се онесвестите. (Евреите 12:1-3, Јубилејна Библија)

Страдањето ќе заврши:

¹² ... Иако те измачував, нема повеќе да те мачам; ¹³ Засега ќе го откинам неговиот јарем од тебе и ќе ги раскинам твоите окови. (Наум 1:12-13)

Додека ова беше дадено како пророштво поврзано со Ниневија, други стихови потврдуваат дека страдањето ќе заврши (Откритие 21:4) и дека јаремот на сатаната ќе биде скршен (Исаија 14:12-17; Откровение 20:1-3).

Треба да се истакне дека страдањето не секогаш произлегува од нашите Дела. Ние, како Исус, можеме погрешно да страдаме:

¹⁹ Зашто, ова е за пофалба, ако поради совеста кон Бога се трпи тага, страдајќи неправедно.

²⁰ Каква е заслугата ако, кога те тепаат поради твоите грешки, трпеливо го прифаќаш? Но, кога правиш добро и страдаш, ако трпеливо го земаш тоа, тоа е за пофалба пред Бога.

²¹ За тоа сте повикани, зашто и Христос пострада за нас, оставајќи ни пример, да одите по Неговите стапки.

²² „Кој не направи грев, ниту се најде измама во Неговата уста“;

²³ кој, кога Го навредуваа, за возврат не навредуваше; кога страдаше, не се закануваше, туку Му се предаде на Оној кој праведно суди; (1 Петар 2:19-23)

Исус ни даде пример за страдањето (1 Петар 2:21-24). Како и пророците (Џејмс 5:10-11).

Треба да го имитираме Исус (1 Петар 2:21-24), како и пророкот Павле (1 Коринтјаните 13:2) како што тој го имитирал Исус (1 Коринтјаните 11:1).

Деца

Што е со децата кои страдаат?

Библијата кажува за децата кои страдаат. Најмалку еден човек е роден слеп за „да му се откријат делата Божји“ (Јован 9:3). Ама другата причина е да градат и лик.

Бог има план за нас, уште пред да се родиме:

¹⁶ Твоите очи ја видоа мојата материја, уште неоформена. И во Твојата книга сите беа напишани, Деновите што ми беа создадени, кога сè уште немаше ниту еден од нив. (Псалм 139:16)

Што е со децата кои умираат, аборттираат или убиваат на рана возраст?

Иако тоа се човечки трагедии, Бог има план за нив - Тој не ги заборавил (сп. Исаија 49:15). Тие, како и другите неповикани и неизбрани во оваа доба, ќе бидат дел од второто воскресение (Откритие 20:5, 11). И, Библијата вели дека тие ќе живеат повторно - но тоа време 100 години според Исаија 65:20.

Движење кон совршенство

Во Стариот завет, Мојсеј напишал дека Божјото „дело е совршено“ (Второзаконие 32:4). Во Новиот завет, апостол Џејмс напишал:

² Браќа мои, сметајте ја сета радост кога ќе паднете во разни искушенија, ³ знаејќи дека испитувањето на вашата вера произведува трпение. ⁴ Но, трпението нека го има своето совршено дело, за да бидете совршени и целосни, а ништо да не ви недостасува. ⁵ Ако на некој од вас му недостига мудрост, нека побара од Бога, Кој на сите им дава изобилно и без прекор, и ќе му се даде. (Џејмс 1:2-5)

Изгледа дека страдањето е дел од движењето кон совршенство. Ова НЕ значи дека треба да се измачуваме намерно како некои, туку трпеливо да ги поднесуваме искушенијата и страдањата со кои се соочуваме.

И да, тоа е полесно да се напише отколку да се доживее - и Бог го знае ова (сп. Евреите 12:11):

⁸ Господ ќе го усоврши она што се однесува на мене; (Псалм 138:8)

Бог работи за да ТЕ усоврши!

Сметајте дека Библијата го учи Исус од страдање научил послушност:

⁸ иако беше Син, сепак ја научи послушноста преку нештата што ги претрпе. ⁹ И откако беше усовршен, Тој стана автор на вечното спасение на сите што Му се покоруваат, (Евреите 5:8-9)

Тоа треба да го научат и неговите следбеници.

Исус поучувал:

⁴⁸ Затоа ќе бидете совршени, како што е совршен вашиот Отец небесен. (Метју 5:48)

Дали тоа значи дека христијаните сега се совршени?

бр.

Апостолот Џон јасно поучил дека вистинските христијани сè уште грешат и имаат потреба од простување (1 Џон 1:8-10).

Значи, дали ова значи дека христијаните треба само да заклучат бидејќи тоа е невозможно, дека е во ред да не се обидуваат?

бр.

Христијаните треба да ги надминат со Божја помош (Римјаните 12:21; Филипјаните 4:13; 1 Јован 4:4) тестовите и искушенијата во овој живот, што ни помага да ни се приближиме до совршенството (Џејмс 1:2-4).

Апостол Павле, додека страдал од неволја, раскажал нешто што му рекол Исус:

⁹ А Тој ми рече: „Мојата милост ти е доволна, зашто Мојата сила се усовршува во слабоста“. (2 Коринтјани 12:9)

Сега се усовршуваме преку она низ што поминуваме.

Токму кога христијаните ќе воскреснат како Божји деца ќе бидат целосно усовршени (сп. Ефесјаните 4:13; Евреите 11:40).

5. Зошто Бог те создал?

Која е вашата цел?

ТИ не си ист како некој друг. Библијата учи дека „сите членови немаат иста функција... поединечно... Бог ги поставил членовите, секој од нив, во телото како што сака“ (Римјаните 12:4-5, 1. Коринтјаните 12:18).

Значи, вие сте различни. Вашата судбина е единствена и важна. Вашиот живот има смисла.

Која е библиската смисла на вашиот живот?

Кој си ти?

ТИ си оној кој може да даде љубов на единствен начин.

И тоа е нешто што ќе можете да го правите вечно.

Во средината на минатиот век, Црквата Божја (Седми ден) објави:

Христијанинот не живее само за денес; тој очекува подобро утре. (Што верува Божјата Црква. Библискиот застапник и гласник на претстојното царство. 3 октомври 1949 година, стр. 7)

Но, христијанинот не очекува само подобро утре. Вистинскиот христијанин го гради карактерот сега преку тестовите, можностите и искушенијата во животот (сп. Римјаните 5:1-4) кои ќе му помогнат на христијанинот да може лично да придонесе за „подобро утре“.

На крајот на краиштата, Бог има посебни планови за вас лично.

Бог те натера да даваш љубов на свој индивидуален начин (сп. 1 Коринтјани 12:20-13:10).

Но како?

Во суштина, до сега живееме со вера и послушност кон Бога во овој живот.

Со тоа што ќе бидат послушни, ќе прават библиски избори, ќе имаат вера, ќе практикуваат љубов и ќе истраат до крај, христијаните не само што ќе градат карактер, туку и ќе ја направат вечноста подобра за себе и за другите.

Што се однесува до верата, бидејќи постоењето на Бог е факт (сп. Римјаните 1:20; видете ја и бесплатната книга, достапна на scog.org, Дали е логичното постоење на Бог?), не е потребна вера за да се верува дека постои Бог. Дури и демоните веруваат и треперат (Џејмс 2:19). Сепак, потребна е вера за да му верувате, верувате и му се покорувате на Бог. Тоа е дел од „тајната на верата“ (сп. 1 Тимотеј 3:9; повеќе за верата може да се најде во бесплатната брошура, достапна на интернет на scog.org, Вера за оние што Бог ги повикал и избрал).

Бог го дава Својот Свети Дух на оние што „Нему му се покоруваат“ (Акт. 5:32). Тоа, Божјиот Дух, е она што го прави некој вистински христијанин (Римјаните 8:9-11).

Самите христијани подоцна ќе бидат изменети и усовершени при првото воскресение (1 Коринтјаните 15:50-54; Откровение 20:5-6) за да помогнат да се даде љубов и всушност да се направи вечноста подобра. Ова воскресение се совпаѓа со седмата и последна труба (1 Коринтјаните 15:52), која е времето кога дел од Божјата тајна ќе биде завршена (Откровение 10:7).

Апостол Павле ја нарекол самата промена како „тајна“ (1 Коринтјаните 15:51).

Оние кои моментално не се христијани ќе ја имаат оваа можност за промена откако ќе воскреснат подоцна (видете ја и бесплатната книга, онлајн на scog.org, Универзална ПОНУДА за спасение, Апокатастаза: Може ли Бог да ги спаси изгубените во иднината? Стотици од светите списи го откриваат Божјиот план за спасение).

Прави добро

Бог е добар (Огласи 10:18; Псалм 143:10) и го прави она што е исправно (сп. Битие 18:25).

Бог, исто така, сака од нас да правиме добро како што тоа Му уредува (Псалм 34:14; Евреите 13:16).

¹⁹ Ти си голем во советот и моќен во работата, зашто твоите очи се отворени за сите патишта на човечките синови, да му даваш на секого според неговите патишта и според плодовите на неговите дела. (Еремија 32:19)

⁹ И да не се уморваме додека правиме добро, зашто во догледно време ќе жнееме ако не се изгубиме. ¹⁰ Затоа, како што имаме можност, да им правиме добро на сите, особено на оние што се од домот на верата. (Галатјаните 6:9-10)

⁵ ... Бог, 6 кој „секому ќе му поклони според неговите дела“: ⁷ вечен живот на оние кои со стрпливоста во правењето добро бараат слава, чест и бесмртност; (Римјаните 2:5-7)

Бог сака добро за вас и ако навистина го сакате и „го слушате“ (Акт. 5:32; Евреите 5:9), така ќе испадне сè (Римјаните 8:28).

Забележете го следново:

²⁴ Ништо не е подобро за човекот од тоа да јаде и пие, и неговата душа да ужива добро во неговиот труд. И ова, видов, беше од раката Божја. (Проповедник 2:24)

¹² Знај дека ништо не им е подобро отколку да се радуваат и да прават добро во својот живот, ¹³ и дека секој човек треба да јаде и пие и да ужива во доброто од сиот свој труд - тоа е дар Божји. ¹⁴ Знај дека што и да прави Бог, ќе биде засекогаш. (Проповедник 3:12-14)

Горенаведеното е точно, во суштина затоа што да се биде продуктивен во работата има за цел да ги подобри работите. А луѓето треба да уживаат да бидат продуктивни.

Понатаму, Божјиот план го зема предвид она што ви се случило. Забележете ги учењата од Стариот завет поврзани со тоа:

¹¹ Господовиот совет останува вечно, плановите на Неговото срце за сите поколенија. ¹² Блажен е народот чиј Бог е Господ, народот што Тој го избра за свое наследство. ¹³ Господ гледа од небото; Ги гледа сите синови човечки. ¹⁴ Од местото на Своето живеалиште Тој гледа на сите жители на земјата; ¹⁵ Тој ги обликува нивните срца поединечно; Тој ги разгледува сите нивни дела. (Псалм 33:11-15)

¹ Зашто сето тоа го имав предвид во моето срце, за да можам сето тоа да го објавам: дека праведниците и мудрите и нивните дела се во рацете на Бога. (Проповедник 9:1а)

⁹ Човечкото срце го планира неговиот пат, но Господ ги насочува неговите чекори. (Изреки 16:9)

²⁴ Човечките чекори се од Господа; Како тогаш човек може да го разбере својот начин? (Изреки 20:24)

⁷³ Твоите раце ме создадоа и ме обликуваа; (Псалм 119:73)

¹⁷ ... „Бог ќе им суди на праведните и на злите, зашто таму има време за секоја цел и за секоја работа“. (Проповедник 3:17)

Забележете, сега, пасуси во Новиот завет:

¹¹ Но во сите овие работи дејствува еден ист Дух, разделувајќи се на секого посебно како што Самиот Бог сака. ... ²⁷ Сега вие сте телото Христово, и сите вие сте поединечни членови. (1 Коринтјани 12:11, 27, AFV)

⁷ Не се залажувајте, Бог не се потсмева; зашто што ќе посее човек, тоа и ќе жнее. ⁸ Зашто, кој сее за своето тело, од телото ќе жнее распадливиост, а кој сее за Духот, од Духот ќе жнее вечен живот. (Галатјаните 6:7-8)

¹⁰ Зашто Бог не е неправеден да заборава на вашето дело и труд на љубов што сте ги покажале кон Неговото име... (Евреите 6:10)

Бог има план за СИТЕ! Тоа вклучува ТЕБЕ ИНДИВИДУАЛНО без разлика дали сте повикани на оваа возраст или не. И Тој ги зема предвид СИТЕ ВАШИ ДЕЛА.

Сето она низ кое сте поминале, сето она што сте претрпеле, сето она што сте го постигнале, итн. Ве подготвува да ја подобрите вечноста (освен ако на крајот не одбиете да го поддржите Божјето Царство). Сè низ што сте поминале ве подготвувало за повикот и работата што Бог ја има за вас! ВИЕ ќе можете да давате на уникатен начин и да помогнете да се подобри вечноста!

Библијата споменува дека исто како што телото има делови како раце и очи и делови за мирис, слух и други работи (1 Коринтјаните 12:12-26), сите ние имаме единствен дел во вечниот план што

Бог го има. Да, вашата улога може да биде сосема поинаква од другите милијарди луѓе - немојте да мислите дека Бог нема вистински план за вас.

Понатаму, вие сте одговорни за она што го правите (Римјаните 14:12). Бог ќе суди врз основа на она што го правите (Проповедник 12:14; Откривање 20:12), како и на она што не успевате да го направите (Метју 25:24-30). Колку повеќе го правите она што треба да го правите, толку повеќе ќе ја правите вечноста подобра за себе и за другите. Колку повеќе не го правите она што не треба, ќе ја направите вечноста подобра за себе и за другите. Бог е праведен судија (2 Тимотеј 4:8).

Библијата учи дека ќе бидеме наградени според нашите дела (Метју 16:27; Римјаните 2:6; Поговорки 24:12; Еремија 17:10; Откровение 22:12)! И поради тоа ќе можеме да им помогнеме на повеќе луѓе (сп. Лука 19:15-19). Библијата вели дека по смртта, нашите дела нè следат (сп. Откровение 14:13) - што во основа значи дека она што сме го научиле и развиле додека физичкото ќе обликува како ќе можеме да даваме и да работиме во текот на вечноста.

Сè што направил Бог имал причина (Езекиел 14:23). Вклучувајќи ја и должината на нашите животи, која обично е мистерија за нас (сп. Проповедник 9:12).

„Имајте вера во Бога“ (Означи 11:22) бидејќи Тој има фантастични причини за сè што прави - дури и кога тоа не ни изгледа секогаш така (сп. Евреите 12:11; Римјаните 8:28).

Многумина погрешно го судеа Бог врз основа на нивните сопствени заклучоци, но Библијата исто така учи:

⁵ Затоа не судете ништо пред време, додека не дојде Господ, Кој и ќе ги изнесе на виделина скриените работи на темнината и ќе ги открие советите на срцата. Тогаш секоја пофалба ќе дојде од Бога. (1 Коринтјани 4:5)

Некои работи се скриени. Ние, исто така, не знаеме сè за ниту еден човек.

Сите луѓе не се исти. Бог има индивидуален план за секој од нас (1 Коринтјаните 12:4-12).

Бог работи со сите за да може секој од нас да има свој удел во вечноста! Како што учи Светото писмо:

¹⁷ Делото на праведноста ќе биде мир, а ефектот на праведноста, тишина и сигурност засекогаш. (Исаија 32:17)

¹¹ Ќе ми го покажеш патот на животот; Во Твое присуство е полнота на радост; Од Твојата десна страна се задоволствата засекогаш. (Псалм 16:11)

Мир и задоволства засекогаш. Подобра вечност!

Што е нешто што ТРЕБА ДА НАПРАВИТЕ?

¹¹ Дојдете, деца, слушајте ме; Ќе те научам на страв Господов. ¹² Кој е човекот што сака живот и љуби многу денови за да гледа добро? ¹³ Чувај го својот јазик од зло, и твоите усни

да не зборуваат измама. ¹⁴ Тргни се од злото и прави добро; Барајте мир и следете го. (Псалм 34:11-14)

³ Имај доверба во Господа и прави добро; Живејте во земјата и хранете се со Неговата верност. ⁴ Наслади се и во Господа, и Тој ќе ти ги даде желбите на твоето срце. (Псалм 37:3-4)

ПРАВИ ДОБРО! ВЕРУВАЈ СЕ НА БОГ.

Што значи сето ова?

Тоа значи дека Бог го создал она што го направил за да може Неговото создание да прави добро.

Или поконкретно, Бог создал се што направил за да биде подобра вечноста!

Зарем тоа не е одлично?

³ ... Големи и чудесни се Твоите дела, Господи Боже Семоќен! (Откровение 15:3)

¹⁹ О, колку е голема Твојата добрина, што си ја приложил за оние што се бојат од Тебе, што си ја приготвил за оние што се надеваат на Тебе во присуство на синовите човечки! (Псалм 31:19)

Божјата добрина е голема поради она што Тој го подготви за нас да дојдеме.

Во Евреите 11:4-12, почнувајќи од Авел, учиме за различните наречени од Бога во Стариот завет. И осврнувајќи се на нив, забележи што учат стиховите што следат:

¹³ Сите тие умреа со вера, не примајќи ги ветувањата, но откако ги видоа оддалеку, се уверија во нив, ги прегрнаа и признаа дека се странци и ации на земјата. ¹⁴ Зашто, оние што зборуваат такви работи, јасно кажуваат дека бараат татковина. ¹⁵ И навистина, да се сетат на таа земја од која излегоа, ќе имаа можност да се вратат. ¹⁶ Но сега тие сакаат подобра, односно небесна земја. Затоа Бог не се срами да биде наречен нивен Бог, зашто им подготвил град. (Евреите 11:13-16)

Така, барем од времето на Авел, луѓето веруваат дека Бог имал план за нешто подобра и дека Бог е Бог на оние кои навистина го разбрале тоа. „Градот“ е Новиот Ерусалим кој ќе слезе на земјата од небото (Откритие 21:2).

Планот е работите да се подобрат.

Размислете за следново од Новиот завет:

¹⁷ Затоа, за оној што знае да прави добро, а не го прави тоа, за него тоа е грев. (Џејмс 4:17)

Зарем тоа не значи дека христијаните треба да прават добро?

Правењето добро значи подобрување на работите.

Раните црковни писатели за правење добро и обожение

Раните црковни писатели имаа одредено разбирање и дадоа индиции за целта на Тајната на Божјиот план.

Во вториот век (н.е.) Поликарп од Смирна, кој бил ракоположен од еден или повеќе од првобитните апостоли, напишал:

Да бидеме ревносни во потрагата по она што е добро (Писмото на Поликарп до Филипјаните, поглавје 6)

Тој {Исус} поучува ... за плодот на вечната награда. (Поликарп, Фрагменти од Виктор од Капуа, дел 4)

Слично на тоа, Мелито од Сард, кој подоцна бил наследник на Поликарп, напишал:

Тој ти даде ум обдарен со слобода; Тој постави пред тебе многу предмети, за ти од твоја страна да ја разликуваш природата на секоја работа и да го избереш за себе она што е добро; (Melito. A Discourse Who Was in Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers од Робертс и Доналдсон, том 8, 1885 година. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), печатење 1999, стр. 755)

Учењето да се прави добро гради карактер. Кога избираме да го правиме она што е добро, помагаме работите да се подобрат.

Мелито сфатил дека Бог им дал на луѓето слобода на избор и ние треба да го избереме она што е добро. И покрај тоа што Адам и Ева избраа да престапат, што во суштина донесе ропство (сп. Римјаните 6:16-17), Мелито објасни:

Но, човекот, кој по природа е способен да прима добро и зло, како што е способен да прими семе од двете страни, го пречека непријателскиот и алчен советник и со тоа што го допре тоа дрво ја прекрши заповедта и не го послуша Бога. (Мелито. Омилијата за Пасхата од Мелито, ред 48)

Мелито, исто така, разбра дека Исус бил дел од планот да не избави од ропството на гревот:

Тајната на Пасхата е нова и стара, вечна и привремена, расиплива и нераспадлива, смртна и бесмртна... Па, вистината е дека тајната на Господ е и стара и нова... Зашто преку гласот на пророштвото беше објавена тајната Господова. ...Тоа е оној кој нè избави од ропство во слобода, од темнина во светлина, од смрт во живот, од тиранија во вечно царство, и кој нè направи ново свештенство и посебен народ засекогаш. (Мелито. Омилијата за Пасхата од Мелито, редови 2,58,61,68)

Да, царството е засекогаш, за вечноста. И токму преку тајната на пророштвата - пророштвата кои не беа разбрани толку добро како што требаше да бидат разбрани од верските водачи од времето

на Исус - Исус беше прогласен пред да дојде (за стотици од тие пророштва, погледнете ја бесплатната книга, онлајн на www.cco.org со наслов: Доказ дека Исус е Месијата). Друга мистерија поврзана со Пасхата е тоа што Исус го скрши лебот и им даде на секој од учениците уникатно парче (сп. Лука 24:30), кое, за оние кои правилно ја чуваат христијанската Пасха (која понекогаш се нарекува Евхаристија) денес, им помага покажете дека Бог има нешто уникатно за секој од нас и сите ние сме посебни луѓе.

Иринеј од Лион тврдел дека го поучувал Поликарп Смирнски. Иринеј напишал дека христијаните имаат „надеж за воскресение во вечноста“ (Иринеј. Против ересите, Книга IV, поглавје 18, пасус 5). И да, воскреснатите христијани ќе живеат во вечноста.

Псалмите учат:

²⁰ Ти, кој ми покажа големи и тешки неволји, повторно ќе ме оживее, и повторно ќе ме издигнеш од длабочините на земјата. ²¹ Ќе ја зголемиш мојата големина и ќе ме утешиш од сите страни. (Псалм 71:20-21)

По воскресението (исто така наречено повторно оживување) Бог ќе ја зголеми големината на Своите слуги.

Колку толку?

Исус го наведе делот „вие сте богови“ (Јован 10:34) од Псалм 82:6 што е учење поврзано со конечното обожение на оние кои ќе бидат подготвени да живеат по Божјиот пат.

Иринеј исто така научи дека:

... нема друг наречен Бог преку Светото писмо, освен Таткото на сите, и Синот, и оние што го поседуваат посвојувањето (Irenaeus. Adversus haereses, Книга IV, Предговор, стих 4)

„Реков: Сите вие сте синови на Севишниот и богови; но ќе умрете како мажи“. Тој несомнено им ги кажува овие зборови на оние кои не го примиле дарот на посвојување, но кои го презираат инкарнацијата на чистата генерација на Словото Божјо, ја измамуваат човечката природа на унапредување во Бога и се покажуваат како неблагодарни на Божјото Слово, кое стана месо за нив. Зашто за таа цел Словото Божјо беше создадено човек, и Оној Кој беше Син Божји стана Син Човечки, за човекот, откако беше земен во Словото и прими посвојување, да стане Божји син. Зашто никако не можевме да дојдеме до нераспадливост и бесмртност, освен ако не бевме обединети со нераспадливоста и бесмртноста. Иринеј. Adversus haereses, Книга III, Поглавје 19, стих 1).

Апостолот Џон напиша:

² Возљубени, сега сме Божји деца, а она што ќе бидеме сè уште не се покажало; знаеме дека ако се покаже ќе бидеме како него, зашто ќе го видиме каков што е. (1 Џон 3:2, Дарби библиски превод)

Бидејќи Исус сè уште не се вратил, христијаните сè уште не се промениле за да бидат како Него - но да се биде толку променет е дел од планот (сп. 1 Коринтјани 15:50-53). Сè уште има некоја мистерија за тоа како ќе изгледаме (1 Коринтјаните 13:12), но Божјиот план вклучува обожување (Римјаните 8:29; Дела 17:29; Метју 5:48; Ефесјаните 3:14-19; Малахија 2 :15).

Во почетокот на вториот век, Игнатиј Антиохиски напишал:

Зашто не сакам да се однесувам кон тебе како човекоугоден, туку како да Му угодувам на Бога, како што и ти Му угодуваш. Зашто, ниту јас никогаш нема да имам таква [друга] можност да дојдам до Бога... со право на чест за подобро дело... Добро е да се поставам од светот кон Бога, за да можам повторно да воскреснам кон Него. ... Поставете ме да станам храна за дивите сверови, преку чија алатка ќе ми биде дадено да дојдам до Бога... Го посакувам Божјиот пијалок, имено Неговата крв, која е нераспадлива љубов и вечен живот. (Игнатиј. Писмо до Римјаните, поглавја 2,4).

Тој е вратата на Отецот, преку која влегуваат Авраам, Исак, Јаков, и пророците, апостолите и Црквата. Сите тие имаат за цел постигнување на единството Божјо (Игнатиј. Писмо до Римјаните, поглавје 9).

Така, Игнатиј поучувал дека целта на Божјиот народ е обожение и да се направи подобро, вечно дело.

Подоцна во вториот век, Теофил Антиохиски напишал:

На оние кои со стрпливо продолжување во добротворството бараат бесмртност, Тој ќе им даде вечен живот, радост, мир, одмор и изобилство добри работи, кои ниту окото ги видело, ниту увото не ги слушало, ниту влегло во човечкото срце. да се зачне. (Теофил. До Автолик, Книга I, поглавје 14)

Затоа, исто така, кога човекот бил формиран во овој свет, мистично е напишано во Битие, како двапати да бил сместен во Рајот; така што едното се исполнило кога бил поставен таму, а вториот ќе се исполни по воскресението и судот. Зашто, како што садот, кога се обликува, има некаква мана, се преправа или преправа, за да стане нов и целосен; така и на човекот му се случува со смрт. Зашто некако или на друг начин тој е скршен, за да воскресне во целост; Мислам непрекорен, праведен и бесмртен. ...

Зашто, ако го направеше бесмртен од почетокот, ќе го направеше Бог... така што, ако се приклонува кон бесмртноста, држејќи ја Божјата заповед, да добие како награда од Него бесмртност и да стане Бог... Зашто Бог ни даде закон и свети заповеди; и секој што ги чува може да се спаси и, добивајќи го воскресението, да наследи нераспадливост (Теофил Антиохиски. До Автолик, Книга 2, поглавја 26, 27, стр. 105).

кој постапува праведно, ќе ги избегне вечните казни и ќе се смета за достоин за вечниот живот од Бога. (Теофил. До Автолик, Книга II, поглавје 34)

А оние што го обожаваат вечниот Бог, ќе наследат вечен живот (Теофил. До Автолик, Книга II, Поглавје 36)

И ние научивме свет закон; но ние го имаме Законодавецот Оној кој е навистина Бог, кој нè учи да дејствуваме праведно, да бидеме побожни и да правиме добро. (Теофил. До Автолик, Книга III, поглавје 9)

Така, Теофил поучувал обожение и правење добро за оние кои биле вистински христијани.

Во третиот век, римокатоличкиот светител и епископ Хиполит од Рим напишал:

Отецот на бесмртноста ги испрати во светот бесмртниот Син и Слово, кои дојдоа кај човекот за да го измие со вода и со Дух; а Он, повторно нè наведе на нераспадливост на душата и телото, ни го вдахна здивот (духот) на животот и нè обложи со нераспадлива табла. Значи, ако човекот станал бесмртен, тој ќе биде и Бог. И ако тој е направен Бог со вода и Светиот Дух по обновувањето на слојот, ќе се најде дека е и сонаследник со Христос по воскресението од мртвите (Иполит. Разговор за Светата Богојавленија, поглавје 8).

Зашто, напредувајќи во доблеста и постигнувајќи подобри работи, „посегнувајќи кон она што е претходно“, {Филипјаните 3:13, KJV} според словото на блажениот Павле, ние секогаш се издигнуваме до повисоката убавина. Меѓутоа, се разбира, мислам на духовната убавина, за да ни се каже понатаму: „Кралот многу ја посакуваше вашата убавина“. (Иполит. Фрагменти од библиските коментари на Хиполит)

Така, Иполит поучуваше за обожение и дека христијаните, напредувајќи во доблеста, постигнуваат подобри работи.

Во IV век, грчко-римскиот светител и епископ Милански Амвросиј поучувал:

Тогаш зачна една Дева, и Словото стана тело за тело да стане Бог (Амвросиј од Милано. Во врска со девственоста (Книга I, поглавје 11).

Во IV век, грчко-православниот светител и епископ Џон Златоуст напишал:

... човекот може да стане Бог, и Божјо дете. Зашто читаме: „Реков, вие сте богови, и сите сте синови на Севишниот“ (Џон Златоуст. Проповед 32 за Апостолите на Апостолите).

Обожението било сфатено како цел за луѓето барем уште од времето на Исус.

Мистеријата на расата?

Луѓето доаѓаат во различни бои, форми и изгледи.

Ниту една раса не е супериорна во однос на која било друга раса.

Многу луѓе живеат во земји каде што нивната раса доминира. Тие учат различни лекции.

Некои луѓе живеат во земји каде што нивната раса е многу дискриминирана. Тие учат различни лекции.

Некои се спој на повеќе од една раса. Тие учат разни лекции.

Некои луѓе живеат во земји кои повеќе прифаќаат повеќе раси. Тие учат разни лекции.

И има варијации меѓу тие сценарија, кои делумно резултираат со учење на разни лекции.

Сите ние потекнувавме од Адам и Ева (Битие 3:20), а потоа подоцна од потомците на синот на Ное и нивните жени.

Додека постоеле хоминиди од различни типови пред Адам и Ева, сите современи луѓе потекнуваат од Адам и Ева - така, да, сите ние сме дел од човечката раса, од семејството на Адам и Ева.

Новиот завет споменува „тајна меѓу незнабошците“ (Колосјаните 1:27).

Првото место на кое се среќаваме со терминот незнабошци е во Битие 10 каде што покажува дека по потопот, децата на Ное имале деца и се преселиле на различни места и биле родоначалници на различни раси и многу етнички групи.

Од гледна точка на спасението, нема разлика помеѓу Евреин или неевреин, Израелец или неизраелец (Колосјаните 3:9-11), „зашто кај Бога нема пристрасност“ (Римјаните 2:11). „Ќе дојдат од исток и од запад, од север и од југ и ќе седнат во Божјото царство“ (Лука 13:29).

Како што се вели, зошто сортите?

Па, тоа има тенденција да резултира со луѓе кои имаат различни групи на искуство.

Но, што е со поединци, а не само со групи луѓе?

Божјиот план ги зема предвид СИТЕ ваши индивидуални искуства (Галатјаните 6:7-8; Евреите 6:10; Псалм 33:11-15).

Библијата спомнува дека исто како што телото има делови како раце и очи и делови за мирис, слушање и други работи, сите во телото имаат улога:

¹⁴ Зашто во фАкт телото не е еден член, туку многу.

¹⁵ Ако стапалото вели: „Бидејќи не сум рака, не сум од телото“, зар не е од телото? ¹⁶ И ако увото рече: „Бидејќи не сум око, не сум од телото“, зар не е од телото? ¹⁷ Ако целото тело беше око, каде ќе беше слухот? Ако целото беше слух, каде ќе беше мирисот? ¹⁸ Но сега Бог ги постави членовите, секој од нив, во телото како што сака. ¹⁹ И ако сите беа еден член, каде ќе беше телото?

²⁰ Но сега навистина има многу членови, но едно тело. ²¹ А окоето не може да и каже на раката: „Не ми требаш од тебе“; ниту пак главата кон нозете: „Не ми требаш од тебе“. ²² Не, многу повеќе, потребни се оние членови на телото кои се чини дека се послаби. ²³ А оние членови на телото за кои мислиме дека се помалку чесни, на нив им оддаваме поголема

чест; а нашите неприкажливи делови имаат поголема скромност,²⁴ но нашите претставителни делови немаат потреба. Но Бог го состави телото, давајќи му поголема чест на делот на кој му недостига,²⁵ да нема раскол во телото, туку членовите да имаат иста грижа еден за друг. (1 Коринтјани 12:14-26)

Забележете дека една од причините за разликите е тоа што можеме да ја имаме истата грижа за другиот - тоа значи дека разликите се наменети да ни помогнат да даваме љубов на различни начини.

Сега, некои може да кажат дека е потешко да се живее ако сте одредена раса, висина, послаб итн.

И на некој начин тоа е точно.

Сепак, тоа е дел од планот:

²⁷ Но Бог ги избра безумните на светот за да ги срами мудрите, а Бог ги избра слабите работи на светот за да ги срами моќните; (1 Коринтјани 1:27)

Бог направил луѓе со различни бои, облици итн. да бидат дел од едно тело (Римјаните 12:4-5; 1. Коринтјаните 12:12-14).

Сите ќе имаат можност за спасение.

Сите кои ќе ја прифатат таа понуда ќе можат да дадат љубов на единствен начин за да ја направат вечноста подобра за себе и за сите други - имајќи различни раси, етнички припадности и појави во оваа доба ќе придонесат идната ера на вечноста да биде подобра отколку што би било инаку. имаат.

Работете за да направите добро

Соломон напишал дека луѓето треба да го земат предвид Божјото дело (Проповедник 7:13). Многу луѓе не го разбираат Божјото дело или го сметаат доволно добро - но треба (сп. Метју 6:33). Сега треба да се направи работа за поддршка (Метју 24:14, 28:19-20; Римјаните 9:28; 2. Коринтјаните 9:6-8; Откривање 3:7-10). И тоа е добро да се направи (сп. 2. Коринтјани 9:6-14; Откровение 3:7-13).

Над дваесетина пати (NKJV) Библијата конкретно вели „да прави добро“. Правиме добро со тоа што работиме да им помагаме на другите. Правиме добро со тоа што го сакаме Бог и нашите ближни (Метју 22:37-39) - другите луѓе.

Христијаните треба да ја поддржуваат работата на Бога за да стигнат до другите (Метју 24:14, 28:19-20; Римјаните 10:15, 15:26-27).

Целта на работата е да се подобрат работите:

⁵ Плановите на вредните сигурно водат до многу, (Поговорки 21:5а)

²³ Во целиот труд има профит, (Поговорки 14:23)

²³ Во секој труд има предност (Поговорки 14:23, Буквален превод на Јанг)

Работењето треба да обезбеди бенефит (предност) за сите.

Апостол Павле напишал:

¹² Затоа, возљубени мои, како што секогаш бевте послушни, не како само во мое присуство, туку сега многу повеќе во мое отсуство, издејствувајте го своето спасение со страв и трепет; ¹³ зашто Бог работи во вас и да сакате и да правите за Негово добро. (Филипјаните 2:12-13)

Ние треба да работиме за Божјо задоволство - што е да ја зголемиме љубовта и да ја подобриме вечноста.

Бог има Работа за секој од нас:

¹⁵ Ќе повикаш, а јас ќе ти одговорам; Ќе го посакуваш делото на твоите раце. (Работа 14:15)

И ВИЕ сте дело на Божјите раце! Тој има план за вас и тој вклучува да работите работа за да ја подобрите вечноста.

Писателката Марија Попова го забележа следново:

На крајот на краиштата, мистеријата за тоа што ве прави вас и вашето детство исти луѓе и покрај промените во текот на целиот живот е едно од најинтересните прашања во филозофијата. (Попова М. Грејс Пејли за уметноста на растење. Избирања на мозокот, 3 септември 2015 година)

Иако тоа е мистерија за многумина, тоа не е мистерија за Бога. Бог работи со сите нас за да ни помогне да бидеме најдобри што можеме. Како и да им помогне на другите.

Сметајте дека причината за измислување работи е обично да се подобрат работите.

Причината зошто Бог ги „измислил“ луѓето била да ја подобри вечноста.

Павле и Варнава изјавиле:

¹⁸ На Бога му се познати од вечноста сите Негови дела. (Актс 15:18)

Бог ги создаде луѓето и ги постави на оваа земја како дел од Неговиот план за добра работа:

⁸ Зашто по благодат сте спасени преку вера, а тоа не од вас самите; тоа е дар Божји, ⁹ не од дела, за да не се фали некој. ¹⁰ Зашто ние сме Негово дело, создадени во Христа Исуса за добри дела, кои Бог ги подготви однапред за да одиме во нив. (Ефесјаните 2:8-10)

Сите луѓе?

Сите што го прифаќаат Божјиот план ќе ја направат вечноста подобра. И тоа ќе биде сите што некогаш живееле освен непоправливо злите (за повеќе детали за тоа, проверете ја нашата бесплатна онлајн книга: Универзална ПОНУДА за спасение, Апокатастаза: Може ли Бог да ги спаси изгубените во идниот век? Стотици стихови го откриваат Божјиот план за спасение).

Исус изјавил дека има место за секој од нас:

¹ „Не дозволувајте вашите срца да бидат вознемирени. Вие верувате во Бога; верувајте и во Мене. ² Во куќата на Мојот Татко има многу соби. Да не беше така, дали ќе ти кажам дека одам да ти приготвам место? ³ И ако отидам и ви приготвам место, ќе се вратам и ќе ве пречекам во Моето присуство, за да бидете и вие таму каде што сум Јас. (Џон 14:1-3, БСБ)

Место за ВАС значи дека Исус ветува место кое ќе биде најдобро за вас. За вашите способности. Не грижете се дека не можете да бидете среќен член на Божјето Царство што придонесува. Бог е верен да ја заврши работата што ја започна во вас (Сп. Филипјаните 1:6).

Божјиот план за човечките суштества ќе трае вечно:

¹⁴ Знам дека што и да прави Бог, ќе биде засекогаш. (Проповедник 3:14)

Библијата покажува дека Самиот Исус дошол да ги подобри работите:

⁶ ... Тој е и Посредник на подобар завет, кој е воспоставен на подобри ветувања. (Евреите 8:6)

Христијаните имаат надеж за подобра - и ова треба да биде утешно:

¹⁹ ... доаѓа до донесување подобра надеж, преку која се приближуваме до Бога. (Евреите 7:19)

¹³ Но, не сакам да бидете неуки, браќа, за заспаните, за да не тагувате како другите кои немаат надеж. ¹⁴ Зашто, ако веруваме дека Исус умре и воскресна, така и Бог ќе ги донесе со себе оние што спијат во Исуса.

¹⁵ Зашто, ова ви го кажуваме преку Господовото слово, дека ние, кои сме живи и остануваме до доаѓањето Господово, во никој случај нема да им претходиме на оние што спијат. ¹⁶ Зашто Самиот Господ ќе слезе од небото со воплик, со глас на архангел и со Божја труба. И мртвите во Христа први ќе воскреснат. ¹⁷Тогаш ние, живите и преостанатите, ќе бидеме фатени заедно со нив во облаците за да се сретнеме со Господа во воздухот. И така секогаш ќе бидеме со Господа. ¹⁸ Затоа тешете се еден со друг со овие зборови. (1 Солунчани 4:13-18)

³⁴ ... знаејќи дека имате подобар и постојан имот. (Евреите 10:34, Бериска Буквална Библија)

Бог го создал сето она што го направил за вечноста да биде подобра. Ќе биде подобро засекогаш (сп. Еремија 32:38-41).

Да ги направиме работите подобри за нас му угодува на Бога, што е исто така подобро. И да, Бог може да биде задоволен (сп.

Бог го создал тоа што го направил за да биде подобра вечноста.

Затоа ја создал вселената и затоа ги создал мажите и жените.

Божјиот план ги вклучува сите што ќе го послушаат Неговиот повик во оваа доба (види исто така: Дали Бог те повикува?) и други во идниот век (види ја и бесплатната онлајн книга: Универзална ПОНУДА за спасение. Апокатастаза: Може ли Бог да ги спаси изгубените во Стотици свети списи го откриваат Божјиот план за спасение).

Христијаните треба да разберат дека нивниот индивидуален дел е да ја подобрат вечноста.

Но, ова МОРА да се направи по Божји пат.

¹² Има начин што на човекот му изгледа исправен, но неговиот крај е патот на смртта. (Поговорки 14:12; 16:25)

Има луѓе кои мислат дека го прават светот подобар на многу начини. И се додека се усогласува со Божјите патишта, се надеваме дека се.

Сепак, има луѓе кои мислат дека го прават светот подобар кога протестираат во корист на правата на абортусот и разните форми на неморал што ги осудува Библијата.

Има луѓе кои мислат дека го прават светот подобар кога ги промовираат паганските практики како добри.

За жал, повеќето луѓе се убедуваат себеси и веруваат во погледот на другите, постарите традиции, нивните желби и/или срцето во врска со Библијата. Сепак, Светото писмо предупредува:

⁹ „Срцето е измамено над сè, и очајно злобно; Кој може да го знае? ¹⁰ Јас, Господ, го испитувам срцето, го испитувам умот, да му дадам секому според неговите патишта, според плодот на неговите дела. (Еремија 17:9-10)

Дали имаш срце спремно да ги правиш работите по Божји пат?

Навистина? Навистина?

Се надеваме дека ќе го направите тоа.

Иако Бог сака луѓето да прават добро, оние со лажни срца не го прават тоа:

²⁰ Кој има лажно срце не наоѓа добро, а кој има изопачен јазик паѓа во зло. (Поговорки 17:20)

Дури и кога работите изгледаат тешко од физичка перспектива, верувајте му на Бог:

⁹ О, плашете се од Господа, вие Негови светци! Нема желба за оние кои се плашат од Него.

¹⁰ Младите лавови немаат и гладуваат; Но на оние што Го бараат Господа нема да им недостига ништо добро. (Псалм 34:9-10)

³¹ Затоа, не грижете се, велејќи: 'Што да јадеме?' или 'Што да пиеме?' или „Што да носиме?“ ³² Зашто по сето ова незнабошците бараат. Зашто вашиот небесен Татко знае дека сето тоа ви треба. ³³ Но барајте го најнапред царството Божјо и Неговата праведност, и сето тоа ќе ви се додаде. ³⁴ Затоа, не грижи се за утре, зашто утре ќе се грижи за своите работи. Доволна за тој ден е нејзината сопствена мака. (Метју 6:31-34)

За да го максимизирате својот потенцијал за себе и за другите, верувајте му на Бог и нека е ваш советник за донесување одлуки:

⁵ Надевај се на Господа со сето свое срце и не потпирај се на сопствениот разум; ⁶ Познавајте Го на сите ваши патишта, и Тој ќе ги води вашите патишта. ⁷ Не биди мудар во твоите очи; Плашете се од Господа и оддалечете се од злото. ⁸ Тоа ќе биде здравје за вашето тело и сила за вашите коски. (Поговорки 3:5-8)

Не биди толку мудар во твоите очи што нема да имаш целосна доверба во Бога.

Ќе ви биде подобро да имате доверба во Бог.

Работете и поддржувајте ја Божјата работа за да допрете до другите.

6. Постои долгорочен план

Сега Бог е „Висок и возвишен Кој живее во вечноста, чие име е Свето“ (Исаија 57:15).

Христијаните, како наследници на Бог сега и дословни Божји деца кои ќе бидат прославени со Него во блиска иднина (Римјаните 8:16-17), на крајот ќе го направат истото. Христијаните ќе ја населат вечноста (иако, за разлика од Бога, сите ние ќе имаме почеток).

Самиот Бог има на ум долг дострел план:

²⁰ Зашто созданието беше подложено на залудност, не доброволно, туку поради Оној кој го потчини со надеж; ²¹ зашто и самото создание ќе биде избавено од ропството на расипаноста во славната слобода на Божјите деца. ²² Зашто знаеме дека целото создание стенка и се труди заедно со породилни болки до сега. ²³ Не само тоа, туку и ние кои ги имаме првите плодови на Духот, дури и самите стенкаме во себе, желно чекајќи го посвојувањето, откупувањето на нашето тело. ²⁴ Зашто, ние се спасивме во оваа надеж, но надежта што се гледа не е надеж; зошто некој сè уште се надева на она што го гледа? ²⁵ Но, ако се надеваме на она што не го гледаме, со нетрпение го чекаме со истрајност. (Римјаните 8:20-25)

Бог знаеше дека ќе има тешкотии во Неговото создавање, но Тој има план.

Забележете три преводи на Еремија 29:11:

¹¹ Зашто знам дека плановите што ги имам за тебе“, вели Господ, „планирам да те унапредат, а не да ти наштетат, да ти дадат надеж и иднина. (Еремија 29:11, NIV)

¹¹ Зашто ги знам мислите што ги мислам за вас, вели Господ, мисли за мир, а не за неволја, за да ви дадам крај и трпение. (Еремија 29:11, Дуај-Рајмс)

¹¹ Зашто ги знам плановите што ги имам за тебе“, вели Господ. „Тоа се планови за добро, а не за катастрофа, за да ви дадат иднина и надеж. (Еремија 29:11, Нов жив превод)

Некои го цитираат Еремија 29:11 како доказ дека Бог има план за нив. И додека Бог навистина има план за сите, многумина имаат тенденција да не го разгледуваат тој стих во контекст.

Забележете што учи Библијата:

¹¹ Зашто ги знам мислите што ги мислам за вас, вели Господ, мислите на мирот, а не на злото, за да ви дадам иднина и надеж. ¹²Тогаш ќе ме повикаш и ќе одиш и ќе ми се помолиш, а јас ќе те слушам. ¹³ И ќе Ме барате и ќе Ме најдете, кога Ме барате со сето свое срце. ¹⁴ Ќе ме најдеш тебе, вели Господ, и ќе те вратам од твоето заробеништво; Ќе те собирам од сите народи и од сите места каде што те истерав, вели Господ, и ќе те доведам до местото од кое ќе те одведам во заробеништво. (Еремија 29:11-14)

Забележете дека планот бил егзил. Да се биде патник, да се биде аџија. Значи, ние верниците не треба да се чудиме што не секогаш се вклопуваме. Размислете и што напишал апостол Петар:

⁹ Но вие сте избрано поколение, царско свештенство, свет народ, Негов посебен народ, за да можете да ги објавувате пофалбите на Оној Кој ве повика од темнината во Неговата чудесна светлина; ¹⁰ кои некогаш не беа народ, а сега се Божји народ, кои не беа милосрдни, а сега добија милост.

¹¹ Возљубени, ве молам како гости и аџии, воздржувајте се од телесните похоти кои војуваат против душата, ¹² имајте го вашето однесување чесно меѓу незнабошците, та, кога ќе зборуваат против вас како злосторници, да можат со вашите добри дела што ги почитуваат, прослави го Бога во денот на посетата. (1. Петрово 2:9-12)

¹⁷ Зашто дојде време да започне судот во Божјиот дом; и ако прво започне со нас, каков ќе биде крајот на оние што не го слушаат Божјото евангелие? ¹⁸ Сега „Ако праведникот едвај се спаси, каде ќе се појават безбожниот и грешникот? (1. Петрово 4:17-18)

²⁸ И знаеме дека сè работи заедно за добро на оние што Го љубат Бога, на оние што се повикани според Неговата намера. (Римјаните 8:28)

Понекогаш се збунуваме, но земете во предвид дека учи Светото писмо:

²⁴ „Научи ме, и јас ќе си го задржам јазикот; Наведете ме да разберам каде сум згрешил. (Јов 6:24)

⁸ „Зашто Моите мисли не се ваши мисли, ниту вашите патишта се Мои патишта“, вели Господ. ⁹ „Зашто, како што се небесата повисоки од земјата, така и Моите патишта се повисоки од вашите патишта, и Моите мисли од вашите мисли. (Исаија 55:8-9)

Верувајте и разберете дека Бог има план и не прави грешки. Имајте вера (видете ја и нашата бесплатна онлајн брошура: *Вера за оние што Бог ги повикал и избрал*).

Ќе ви биде подобро поради тие тешкотии ако имате доверба во Бог (Евреите 12:5-11; Изреки 3:5-8). И ако сте биле повикани, избрани и верни во овој век (Откровение 17:14), ќе царувате на земјата како цареви и свештеници (Откровение 5:10) со Исус во текот на илјадагодишната ера (Откровение 20:4-6) . Ќе можете да ги научите луѓето како да живеат подобро за да им помогнете во милениумот и Последниот голем ден (сп. Исаија 30:21).

Разберете дека и Таткото и Синот страдаат од гревовите на човештвото (види. Исус доброволно се стави преку ова (Јован 10:18), но го направи тоа за да ја направи вечноста подобра.

Има лекции што треба да ги научиме во овој живот за да изградиме тип на карактер што ќе ни помогне да ја направиме вечноста подобра.

¹ Затоа, оправдани со вера, имаме мир со Бога преку нашиот Господ Исус Христос, ² преку Кого и со вера имаме пристап во оваа благодат во која стоиме и се радуваме во надежта на Божјата слава. ³ И не само тоа, туку и се славиме во неволјите, знаејќи дека неволјата дава истрајност; ⁴ и упорност, карактер; и карактер, надеж. (Римјаните 5:1-4)

⁵ Но и затоа, посветувајќи се на сета труд, додајте на својата вера доблест, на добродетелта знаење, ⁶ на знаењето - самоконтрола, на самоконтрола - истрајност, на истрајноста - побожност, ⁷ на побожноста братска добрина и на братската добрина љубов. . ⁸ Зашто, ако тоа е ваше и изобилува, нема да бидете ниту неплодни, ниту бесплодни во познавањето на нашиот Господ Исус Христос. (2. Петрово 1:5-8)

Можеби не мислите дека имате корист од тешкотиите и испитите, но ако сте христијанин, треба.

Забележете нешто што покојниот Херберт В. Армстронг напиша:

ЗОШТО Творецот Бог го поставил ЧОВЕКОТ на Земјата? Заради крајната врвна цел на Бога да се репродуцира себеси - да се рекреира себеси, како да се каже, преку врвната цел да го создаде праведниот божествен карактер на крајот во милиони неброени родени и родени деца кои ќе станат божји суштества, членови на Божјото семејство. Човекот требаше да ја подобри физичката земја како што Бог му ја дал, завршувајќи го нејзиното создавање (што ангелите грешници намерно одбија да го направат) и, притоа, да ја обнови БОЖЈАТА ВЛАДА, со Божјиот начин на живот; и понатаму, токму во овој процес ЗАВРШУВАЊЕ НА СОЗДАВАЊЕТО НА ЧОВЕКОТ преку развивање на Божјиот свет, праведен КАРАКТЕР, со сопствена согласност на човекот. Штом овој совршен и праведен карактер ќе се всади во човекот и човекот ќе се претвори од смртно тело во бесмртен дух, тогаш ќе дојде НЕВЕРОЈАТНИОТ ЧОВЕЧКИ ПОТЕНЦИЈАЛ - човекот се РОДИ ВО божественото Божјо СЕМЕЈСТВО, враќајќи ја Божјата влада на земјата, а потоа и учество во завршувањето на СОЗДАВАЊЕТО на целото бескрајно пространство на ВСЕЛЕНАТА! ... Бог ќе се репродуцирал нераскажани милиони пати! Така, на шестиот ден од таа седмица на повторното создавање, Бог (Елохим) рече: „Да создадеме човек според нашиот лик, според нашето подобие“ (1. Мој. 1:26). Човекот бил создаден да има (со негова согласност) посебен однос со својот Творец! Тој беше создаден во Божји облик и облик. Нему му беше даден дух (суштина во форма) за да ја направи врската можна (Армстронг ХВ. *Мистеријата на вековите*. Дод Мид, 1985, стр. 102-103).

Целта на градењето карактер е да се биде подобар и да може подобро да служи.

Како градиме карактер?

Па, најдобриот начин е да Му се покорувате.

И тоа е за наше добро.

¹⁹ Денес ги повикувам небото и земјата за сведоци против вас, кои пред вас ги поставив живот и смрт, благослов и проклетство; затоа избери го животот, за да живееш и ти и твоите потомци; ²⁰ за да Го љубиш Господа, твојот Бог, да го слушаш Неговиот глас и да се прилепиш кон Него, зашто Тој е твојот живот и должината на твоите денови; и да живеете во земјата за која Господ им се заколна на вашите татковци, на Авраам, Исак и Јаков, дека ќе им ја даде“. (Второзаконие 30:19-20)

¹² „И сега, Израеле, што бара од тебе Господ, твојот Бог, освен да се боиш од Господа, твојот Бог, да одиш по сите Негови патишта и да Го љубиш, да му служиш на Господа,

твојот Бог, со сето свое срце и со сето свое срце. душа, ¹³ и да ги пазиш заповедите **Господови и Неговите наредби што ти ги заповедам денес за твое добро** ? (Второзаконие 10:12-13)

Забележете дека Бог дал заповеди за наше добро.

Може да кажете дека тоа било во Стариот завет и дека љубовта е она што е важно.

До одреден степен би бил во право.

До одреден степен?

Да, до степен до кој сте спремни да ги слушате Божјите заповеди, кои се љубовни правила за наше добро, би биле во право.

Исус поучувал:

¹⁵Ако Ме љубите, пазете ги Моите заповеди. (Јован 14:15)

⁹ „Како што Таткото Ме возљуби Мене, и Јас ве сакав вас; биди во Мојата љубов. ¹⁰ Ако ги пазите Моите заповеди, ќе останете во Мојата љубов, како што Јас ги држев заповедите на Мојот Отец и останувам во Неговата љубов. (Јован 15:9-10)

Бог нè сакаше и нè направи да можеме да ја прифатиме и да имаме корист од таа љубов. Секој библиски правилен избор, правилна одлука и правилна акција што ги правиме ни помага да изградиме карактер. Ова ќе ни помогне лично како и на другите.

Апостол Павле напишал:

¹ Угледајте се на мене, како што и јас го имитирам Христос. (1 Коринтјаните 11:1)

¹² ... законот не е од верата, туку „човекот што ги прави ќе живее според нив“. (Галатјаните 3:12)

¹² ... заповедта света, праведна и добра. (Римјаните 7:12)

Оние кои вистински ќе го имитираат Исус ќе растат во милоста и знаењето за Исус во текот на вечноста (2. Петрово 3:18) за подобро да даваат љубов.

Апостол Јаков и Исус изјавиле дека љубовта е поврзана со Божјите заповеди:

⁸ Ако навистина го исполнуваш царскиот закон според Светото Писмо: „Сакај го ближниот свој како себеси“, правиш добро; ⁹ но ако покажете пристрасност, правите грев и сте осудени според законот како престапници. ¹⁰ Зашто, кој ќе го пази целиот закон, а сепак ќе се сопне во една точка, тој е виновен за сè. ¹¹ Зашто, Кој рече: „Не прави прељуба“, рече и: „Не убивај! Сега, ако не вршиш прељуба, туку убиваш, си станал престапник на законот. (Јаков 2:8-11)

³⁷ Исус му рече: „Љуби Го Господа, својот Бог, со сето свое срце, со сета своја душа и со сиот свој ум. ³⁸ Ова е првата и голема заповед. ³⁹ А втората е слична: ‚Сакај го ближниот свој како себеси‘. ⁴⁰ На овие две заповеди висат сиот Закон и Пророците.” (Матеј 22:37-40)

Целта на заповедите е да се покаже љубов (1. Тимотеј 1:5), да нè направи подобри и да им помогне на другите да бидат подобри.

¹³ Да го слушнеме заклучокот на целата работа:

Плашете се од Бога и чувајте ги Неговите заповеди ,
зашто тоа е сè за човекот.

¹⁴ Зашто Бог ќе го донесе на суд секое дело, и
секое тајно, било добро или зло. (Проповедник 12:13-14)

Десетте заповеди не беа некои произволни правила или товар.

Забележете нешто од Стариот и Новиот завет:

¹⁸ Таму каде што нема откровение, народот ја отфрла воздржаноста; Но, среќен е оној што
го држи законот. (Изреки 29:18)

³ Драги пријатели, иако бев желен да ви пишам за нашето заедничко спасение, сега се
чувствувам принуден наместо тоа да пишувам за да ве охрабрам да се борите сериозно за
верата што некогаш засекогаш им била доверена на светците. ⁴ Зашто, некои луѓе тајно
влегоа меѓу вас - луѓе кои одамна беа обележани за осудата што ќе ја опишам - безбожни
луѓе кои ја претворија благодатта на нашиот Бог во дозвола за зло и кои го негираат
нашиот единствен Господар и Господар , Исус Христос. (Јуда 3-4, НЕТ Библија)

³ Зашто тоа е љубовта Божја, да ги пазиме Неговите заповеди. И Неговите заповеди не се
тешки. (1. Јованово 5:3)

Десетте заповеди не се товар, но нивното држење го прави човекот среќен.

Во овој живот, Бог сака да живеете успешно, среќни животи -- да уживаме добро здравје,
предизвикувачка кариера, убав брак и среќни деца. Тој ветува благослови и посебна заштита на
оние кои се обидуваат да ја вршат Неговата волја и да ги држат Неговите заповеди!

² Возљубени, ве молам да напредувате во сè и да бидете здрави, како што напредува
вашата душа. ³ Зашто многу се радував кога дојдоа браќата и сведочеа за вистината што е
во вас, како што вие одите во вистината. ⁴ Немам поголема радост од тоа да слушам дека
моите деца одат во вистината. (3. Јованово 2-4)

²⁶ „Еве, денес пред тебе поставувам благослов и проклетство: ²⁷ благослов, ако ги слушаш
заповедите на Господа, твојот Бог, што ти ги заповедам денес; ²⁸ и проклетството, ако не ги
слушаш заповедите Господови. твојот Бог, но отстапи од патот што ти заповедам денес
(Второзаконие 11:26-28).

¹⁹ Денес ги повикувам небото и земјата за сведоци против вас, кои пред вас ги поставив живот и смрт, благослов и проклетство; затоа избери го животот, за да живееш и ти и твоите потомци; ²⁰ за да Го љубиш Господа, твојот Бог, да го слушаш Неговиот глас и да се прилепиш кон Него, зашто Тој е твојот живот и должината на твоите денови; (Второзаконие 30:19-20)

Живеењето по Божјиот пат носи среќа што е повеќе од минливо задоволство. Тоа носи сигурност кога времињата се тешки:

¹³ Среќен е човекот што наоѓа мудрост, и човекот што стекнува разум; ¹⁴ Зашто нејзиниот приход е подобар од добивката од сребро, а нејзината добивка од чистото злато. ¹⁵ Таа е поскапоцена од рубини, и сè што можеш да посакаш не може да се спореди со неа. ¹⁶ Должината на деновите е во нејзината десна рака, во нејзината лева рака богатство и чест. ¹⁷ Нејзините патишта се патишта на пријатност, и сите нејзини патишта се мир. ¹⁸ Таа е дрво на животот за оние што ја држат, и среќни се сите што ја чуваат. (Изреки 3:13-18)

¹⁵ Среќен е народот чиј Бог е Господ! (Псалм 144:15)

²¹ Кој го презира својот ближен, греша; Но, кој има милост кон сиромавиот, среќен е тој. (Изреки 14:21)

¹⁴ Среќен е човекот кој секогаш е почит... (Изреки 28:14a)

⁵ Среќен е оној кој има Јакововиот Бог за помош, чија надеж е во Господа, неговиот Бог, ⁶ Кој ги создаде небото и земјата, морето и сè што е во нив; Кој ја чува вистината засекогаш, (Псалм 146:5-6)

Живеењето по Божјиот пат нè прави навистина среќни. Треба да го правиме тоа, како и да се молиме за мудрост (Јаков 1:5).

Десетте заповеди ни беа познати за да помогнат да се изгради карактер во нас, така што ќе можеме да бидеме подобри и да ја направиме вечноста подобра. Ние можеме, во овој живот, да ја направиме нашата вечност подобра ако навистина Му веруваме.

Сепак, поради искривувањата од верските водачи, апостол Павле бил инспириран да напише за „тајната на беззаконието“ (2. Солунјаните 2:7). Според Исус, во овие последни времиња, беззаконието ќе се зголеми и ќе предизвика заладување на љубовта на мнозина (Матеј 24:12). За жал, ова ќе помогне да се доведе до последното крајно време „Тајниот Вавилон Големиот“ (Откровение 17:5) — религиозна сила на градот од седум ридови (Откровение 17: 9,18). За повеќе за тоа и за Десетте заповеди, проверете ја бесплатната онлајн брошура: *Десетте заповеди: Декалогот, христијанството и сверт* .

Божјиот план е подобар

Последниот дел од Божјиот план ќе биде подобар од првиот дел од планот како:

⁸ Крајот на една работа е подобар од неговиот почеток; (Проповедник 7:8)

Сепак, забележи разлика помеѓу оние што се сомневаат во Бог и вистинскиот Божји народ:

¹³ Твоите зборови беа груби против мене , вели Господ: „Но вие велите: „Што рековме против тебе?“ ¹⁴ Ти рече: „Безкорисно е да му служиш на Бог; Каква корист има што ги чуваме Неговите наредби и што одиме како тажни пред Господ Саваот?“ ¹⁵ Така , сега ги нарекуваме гордите блажени, зашто оние што прават зло се воскреснуваат; Тие дури и го искушуваат Бога и се ослободуваат“.

¹⁶ Тогаш оние што се плашеа од Господа зборуваа еден со друг; Така беше напишана книга на сеќавање пред Него за оние кои се бојат од Господа и кои размислуваат за Неговото име.

¹⁷ „Ќе бидат Мои“, вели Господ Саваот, „Во денот кога ќе ги направам Мои накит. И јас ќе ги поштедам како што човек го поштедува својот син што му служи“. ¹⁸Тогаш повторно ќе разликуваш помеѓу праведникот и злиот, меѓу оној што му служи на Бога и оној што не Му служи. (Малахија 3:13-18)

Забележете го следното пророштво:

⁶ Зашто ни се роди Дете, ни се даде Син; И владата ќе биде на Неговото рамо. И Неговото име ќе се нарече Чудесен, Советник, Силен Бог, Вечен Татко, Кнез на мирот. ⁷ **На зголемувањето на Неговата влада и мирот нема да има крај** , на престолот на Давид и над Неговото царство, за да го нареди и да го воспостави со суд и правда Оттогаш па натаму, дури и засекогаш. Ревноста на Господ Саваот ќе го изврши тоа. (Исаија 9:6-7)

Така, Бог ќе ја зголеми својата влада и мир и на тоа нема да има крај. Нема крај за подобрување на работите.

„Апостолите, како што направи Исус, го објавија Евангелието - ДОБРАТА ВЕСТ за претстојниот ПОДОБАР СВЕТ“ (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

Претстојното Царство Божјо е вечно:

¹³ Твоето царство е вечно царство, и владеењето Твое трае во сите генерации. (Псалм 145:13)

³ Колку се големи Неговите знаци и колку се силни Неговите чудеса! Неговото царство е вечно царство, а неговото владеење е од колено на колено. (Даниел 4:3)

²⁷ Тогаш царството и власта, и големината на царствата под целото небо, ќе им се даде на народот, светиите на Севишниот. Неговото царство е вечно царство, и сите владенија ќе Му служат и ќе Му се покоруваат. (Даниел 7:27)

Забележете дека на светците ќе им се даде вечно царство. Тоа е во согласност со она што апостол Петар бил инспириран да го напише:

¹⁰ Затоа, браќа, бидете уште повнимателни за да го уверите својот повик и избор, зашто ако го правите ова, никогаш нема да се сопнете; ¹¹ зашто така изобилно ќе ви се даде влез во вечното царство на нашиот Господ и Спасител Исус Христос. (2. Петрово 1:10-11)

Дали тоа значи дека ги знаеме сите детали?

Не, но Тој ни даде способност да сфатиме и да видиме некои од Неговите планови:

¹⁰ Ја видов задачата дадена од Бог со која треба да се занимаваат синовите човечки. ¹¹ Тој направи сè убаво во свое време. Исто така, Тој ја ставил вечноста во нивните срца, освен што никој не може да го дознае делото што го прави Бог од почеток до крај. (Проповедник 3:10-11)

¹² Засега гледаме во огледало, слабо, но потоа лице в лице. Сега знам делумно, но потоа ќе знам исто како што сум исто така познат. (1 Коринтјаните 13:12)

⁹ Но, како што е напишано:

„Окото не виде, ниту уво чу, ниту влезе во срцето на човекот, она што Бог го подготви за оние што Го љубат. (1 Коринтјаните 2:9)

Значи, работата е нешто што Бог сака луѓето да го прават. Бог ќе има оние што ќе станат Негови да вршат дела за да ја направат вечноста подобра. Така можеме да знаеме дел од планот, а планот е подобар отколку што сме разбрале.

Дури и во времето на Стариот Завет, некои ја гледале вечноста и реалноста на Божјиот план (сп. Евреите 11:13-16).

За да добиете идеја за тоа колку подобро ќе се спореди вечноста во Божјото Царство со „сегашното зло доба“ (Галатјаните 1:4), забележете го следново:

³ И слушнав силен глас од небото како вели: „Еве, Божјиот скинија е со луѓето, и Тој ќе живее со нив, и тие ќе бидат Негов народ. Самиот Бог ќе биде со нив и ќе биде нивен Бог.“ ⁴ И Бог ќе ја избрише секоја солза од нивните очи; нема да има повеќе смрт, ниту тага, ниту плачење. Нема да има повеќе болка, зашто поранешните работи поминаа“.

⁵ Тогаш Оној што седеше на престолот рече: „Ете, јас правам сè ново. И тој ми рече: „Напиши, зашто овие зборови се вистинити и верни. (Откровение 21:3-5)

⁷ ... нивна ќе биде вечната радост. (Исаија 61:7)

¹⁸ Зашто сметам дека страдањата на ова сегашно време не се достоини да се споредат со славата што ќе се открие во нас. (Римјаните 8:18)

Не само што ќе има крај на страдањата, ќе има вистинска радост. И можете да имате дел што ќе ја зголеми таа радост.

7. Заклучни коментари

Се проценува дека имало вкупно 40 до 110 милијарди луѓе кои живееле (а повеќето умреле).

Целта на човештвото не е залудно да го обожаваме Бога за да собираме задоволства за нас и слава за Него. Додека вечноста ќе биде полна со задоволства за нас и Бог е достоин за поголема слава отколку што можеме да разбереме сега, нашата цел е да ја направиме вечноста подобра и за другите.

Исус направи место за секој од нас (сп. Јован 14:2) како што Бог нè обликува поединечно (Псалм 33:15) за да нè усоврши (Псалм 138:8). Тој ќе ја заврши работата што ја започна во секој од нас што сакаме (Филипјаните 1:6).

Сите милијарди од нас се различни и имаат различни начини да даваат. Нашата крајна улога е да ја направиме вечноста подобра - тоа значи дека да, ВИЕ ќе имате единствен начин на давање. Освен ако на крајот не одбиете да го поддржите Божјето Царство, ќе имате свој удел во правенењето на вечноста подобра за секој од најмалку 40 милијарди други, а потоа уште повеќе (сп. 1. Коринтјаните 12:26; Јов 14:15; Галатјаните 6: 10)!

Библијата учи дека треба да „ги цениме другите подобро од себе“ (Филипјаните 2:3). Затоа, сметајте дека скоро сите што некогаш сте ги сретнале еден ден ќе ви помогнат да ја подобриме вечноста за вас (а вие за нив). Сите за кои погрешно сте процениле, сте имале предрасуди, имале погрешни размислувања, можеби прекин во сообраќајот, малтретирани, како и оние кон кои сте биле љубезни, можеби ќе треба да работите. Затоа, обидете се да „бидете љубезни еден кон друг, со благ срце, простувајќи си еден на друг, како што Бог ви прости вам во Христа“ (Ефесјаните 4:32). „Колку што зависи од вас, живејте мирно со сите“ (Римјаните 12:18).

Бидејќи вечноста трае бесконечно време, сметајте дека всушност ќе можете да познавате 40 милијарди (веројатно повеќе) луѓе многу подобро отколку што сега се познавате себеси!

Можеби ќе треба да работите за некои за кои сметавте дека Бог никогаш не може да ги искористи (сп. Матеј 21:28-32) - зашто „мнозина кои се први ќе бидат последни, а последните први“ (Марко 10:31).

Размислете, понатаму, дека Библијата учи дека сите луѓе - вклучително и оние за кои можеби не се грижите многу - имаат потенцијал да бидат исполнети со сета Божја полнота:

¹⁴ Затоа ги поклонувам моите колена пред Отецот на нашиот Господ Исус Христос, ¹⁵ од Кого е именувано целото семејство на небото и на земјата, ¹⁶ за да ви даде, според богатството на Неговата слава, да се зајакнете со сила. преку Својот Дух во внатрешниот човек, ¹⁷ за да може Христос да живее во вашите срца преку вера; за вие, вкоренети и втемелени во љубовта, ¹⁸ да можете да разберете со сите светци што е ширина и должина и длабочина и висина - ¹⁹ да ја спознаете Христовата љубов која го надминува знаењето; **за да бидете исполнети со сета Божја полнота** . (Ефесјаните 3:14-19).

Треба да учиме и да научиме повеќе (2. Петрово 3:18).

Беше проречено повеќе знаење за времето на крајот (Даниел 12:4) , вклучувајќи го и обновувањето на работите што биле изгубени (Матеј 17:11).

Се чини дека знаењето зошто Бог го направил сето она што го направил е нешто што треба целосно да се обнови.

Како Бог го прави тоа?

⁹ „Кого ќе го научи на знаење? И кого ќе натера да ја разбере пораката? Оние штотуку се одвикнаа од млеко? Оние штотуку извлечени од градите? ¹⁰ Зашто, заповед мора да биде по заповед, заповед по заповед, ред по ред, ред по ред, малку еве, малку таму“. (Исаија 28:9-10)

¹⁰ Но Бог ни ги откри преку Својот Дух. Зашто Духот истражува сè, да, длабоките Божји работи. (1 Коринтјаните 2:10)

Значи, гледајќи во различни стихови, можеме да научиме доктрина. И ако сме водени од Божјиот Дух, можеме да разбереме уште повеќе.

И како треба да реагираат поединечните христијани кога ќе се соочат со ново теолошко знаење?

Молитвата на Бога за разбирање како што спомна Јов е еден чекор што треба да се преземе:

²⁴ Научи ме, и јас ќе си го задржам јазикот; Наведете ме да разберам каде сум згрешил. (Јов 6:24)

Во Новиот завет, Берианите дадоа благороден пример:

¹⁰ Тогаш браќата веднаш ги испратија Павле и Сила ноќе во Верија. Кога стигнаа, влегоа во синагогата на Евреите. ¹¹ Овие беа поправедни од оние во Солун, затоа што го примија словото со сета подготвеност и секојдневно го истражуваа Светото писмо за да дознаат дали е тоа така. (Дела 17:10-11)

Дел од целта на оваа книга беше да даде библиски стихови за да можат сите што сакаат да видат дека е така. Дел од мојата цел во пишувањето беше да ја споделам Божјата вистина со сите кои можеби имаат отворени уши.

Бог има план за тебе. Бог те сака и сака да ги сакаш другите. Треба да живеете според Неговиот начин на живот со љубов. Зголемување на вистинската љубов: тоа може да се смета како смисла на животот.

Молете се да бидете на Божјата страна (сп. Исус Навин 5:13-14). „Ако Бог е за нас, кој може да биде против нас? Римјаните 8:31).

Библијата учи дека целото создание, вклучувајќи ги и луѓето, било „многу добро“ (Битие 1:31) и дека Тој го создал и го благословил седмиот ден (Битие 2:2-3).

Библијата учи дека иако Бог ги направил луѓето исправени, тие барале многу погрешни патишта (Проповедник 7:29) .

Повторно, ве молиме сфатете дека Библијата учи:

⁸ Крајот на една работа е подобар од неговиот почеток; Пациентот по дух е подобар од гордиот по дух. (Проповедник 7:8)

Почетокот беше многу добар, а крајот ќе биде уште подобар.

Бог го создал човештвото да се репродуцира себеси и да биде дел од Неговото семејство (Малахија 2:15).

Тој нè натера да учествуваме во Неговата слава (Римјаните 8:17) и да владееме со универзумот (Евреите 2:5-17). Исус поучил дека: „Поблагословено е да се дава отколку да се прима“ (Дела 20:35).

Бог го создал човештвото за да даде љубов (сп. 1. Јованово 4:7-12) и за да има повеќе љубов во вселената (сп. Матеј 22:37-39). Тоа е смислата на животот.

Која е тајната на Божјиот план? Зошто Бог создал нешто?

Бог го создал она што го направил за да биде подобра вечноста (сп. Евреите 6:9, 11:16; Филипјаните 1:23).

Затоа ја создал вселената и затоа ги создал мажите и жените. Тој конкретно го создаде универзумот како наследство/наследство за Исус и целото човештво.

Луѓето на кои им е даден вечен живот ќе ја направат вечноста подобра.

Божјиот план ги вклучува сите што ќе го послушаат Неговиот повик во оваа доба (видете ја и бесплатната онлајн брошура *Дали Бог те повикува? Стотици свети списи го откриваат Божјиот план за спасение*).

Христијанин или не, зошто Бог те создал?

Вашата цел во овој живот е да изградите карактер за да можете да го максимизирате вашиот потенцијал и да зголемите колку подобро можете да ја подобрите вечноста.

Бог те создал за да можеш да ги користиш твоите единствени таленти (Матеј 25:14-23; Лука 19:11-19) за да даваш љубов со цел да ја направиш вечноста подобра!

Затоа Бог го создал тоа што го направил. Затоа Бог те создал.

Продолжува црквата Божја

USA office of the *Продолжува црквата Божја се наоѓа на:* 1036 W. Grand Avenue, Гровер Бич, Калифорнија, 93433 САД. Имаме поддржувачи низ целиот свет, и на сите населени континенти (сите континенти, освен Антарктикот).

Продолжува црквата Божја Информации за веб-страница

CCOG.ORG Главната веб-страница за *Продолжува црквата Божја*, со линкови до литература на 100 јазици.

CCOG.ASIA Веб-страница фокусирана на Азија, со повеќе азиски јазици.

CCOG.IN Веб-страница фокусирана на Индија, со некои индиски јазици.

CCOG.EU Веб-страница фокусирана на Европа, со повеќе европски јазици.

CCOG.NZ Веб-страница насочена кон Нов Зеланд.

CCOGAFRICA.ORG Веб-страница насочена кон Африка.

CCOGCANADA.CA Веб-страница насочена кон Канада.

CDLIDD.ES Ова е веб-страница на целосно шпански јазик.

CG7.ORG Ова е ориентирано кон чуварите на саботата од седмиот ден.

PNIND.PH Веб-страница фокусирана на Филипини, со тагалог.

Радио и видео канали на YouTube

BIBLENEWSPROPHECY.NET Интернет радио пророштва за библиски вести.

Bible News Prophecy канал. Беседи на YouTube, BitChute, Brighteon и Vimeo.

CCOGAfrica канал. Видео пораки на YouTube и BitChute од Африка.

CCOG Animations Анимирани пораки на YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Проповеди на YouTube и BitChute соодветно.

Веб-страници за вести и историја

CHURCHHISTORYBOOK.COM Веб-страница за црковна историја.

COGWRITER.COM Веб-страница за вести, историја и пророштва

(Back cover)

Библијата открива многу мистери

Библијата кажува за мистеријата која се чувала во тајност од почетокот на светот (Римјаните 16:25-27), но дека е откриена во пророчките списи - „словото на вистината“ (2 Тимотеј 2:15; Џејмс 1:18).

Библијата упатува на многу мистери, како што се тајната на Божјото царство (Означи 4:11), тајната на благодатта (Ефесјаните 3:1-5), тајната на верата (1 Тимотеј 3:9), тајната на брачната врска (Ефесјаните 5:28-33), тајната на беззаконието (2 Солунчани 2:7), тајната на воскресението (1. Коринтјаните 15:51-54), тајната на Христос (Ефесјаните 3:4) тајната на Отецот (Колосјаните 2:2), тајната на Бога (Колосјаните 2:2; Откровение 10:7) па дури и Тајната Вавилон Големиот (Открытие 17:5).

Книгата Тајната на Божјиот план: Зошто Бог создал нешто? Зошто Бог те создал?, објаснува преку Светото писмо, многу мистери и помага да се одговори на прашања како што се:

Дали „Беатифичката визија“ е крајниот Божји план?

Дали Бог ги направил луѓето исправени?

Зошто има страдање?

Дали Бог има план за ТЕБЕ?

Дали Бог има план за оние кои не се христијани?

Каква врска има љубовта со Божјиот план?

Дали Божјиот план за сите што ќе Му одговорат да можат да дадат љубов на единствен начин за да ја направат вечноста подобра за нив лично и за сите други?

Да, можеш да знаеш зошто Бог создал нешто и зошто Бог ТЕ создал тебе!